+ Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
Vinkovci

Poslovni broj 8 K-12/2019-9

Z A P I S N I K

s rasprave kod Općinskog suda u Vinkovcima
od 16. rujna 2020.

Prisutni od suda:
Mirna Kraljević – sudac
Željka Peh - zapisničar
Antun Miličević – član vijeća
Milan Klišanić - član vijeća

KAZNENI PREDMET:
TUŽITELJ: ODO u Vukovaru
OPTUŽENI: Goran Đuroković
Kazneno djelo iz čl. 222. st. 4. KZ-a
Broj ODO: K-DO-340/2010

Utvrđuje se da su na raspravu u 9,00 sati pristupili:

1. Za ODO u Vukovaru - zamjenik Ilija Gregić iz ODO u Vinkovcima
2. Prvo optuženi Goran Đuroković – nitko, dostava poziva iskazana uz napomenu obaviješteni nije podigao
3. Branitelj izabrani, odvj. Radojica Vučković iz Osijeka
4. Drugo optuženi Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju po stečajnom upravitelju Nadi Gagro koja predaje u spis rješenja Trgovačkog suda u Osijeku o otvaranju stečajnog postupka i imenovanje stečajnog upravitelja
5. Punomoćnik oštećenika, Zoran Šarić odvjetnik iz Osijeka

Utvrđuje se da je na današnju sjednicu vijeća pristupila odvjetnica Nada Gagro iz Vinkovaca kao stečajni upravitelj drugo opt. TD Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju, te se istoj nalaže da u roku od 15 dana imenuje predstavnika pravne osobe.

Predsjednik vijeća donosi

r j e š e n j e

Sljedeća rasprava zakazuje se za 21. listopada 2020. u 9,00 sati što nazočni primaju na znanje i potvrđuju svojim potpisom dok će se pismeni poziv uputiti optuženom Goranu Đuroković kao i vještacima.

Dovršeno 9,15 sati

IVANA MANDIĆ I MIRELA DŽOJA PETRLIĆ
ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED

POTVRDA O PRUZIMANJU PREMETA

Dana 17. rujna 2020. godine Nada Gagro stečajni upravitelj društva Vodogradnje d.d. pristupila je u Zajednički odvjetnički ured Ivana Mandić i Mirela Džoja Petrlić, K.A. Stepinca Osijek i preuzela u cijelosti spis broj K-12/2019 sa svim dolje navedenim dokumentima.

Popis svih dokumenata koji se nalaze u predmetu:

- podnesak okrivljenika od 14.9.2020.g.
- rješenje Općinskog suda u Vukovaru od 23.12.2015.g.
- odgovor na optužnicu od 5.1.2016.g.
- nalog od dana 6.3.2014.g.
- zapisnik o ispitivanju okrivljenika od 13.5.2013.g.
- dopis od 11.6.2013.g.
- podnesak tuženika od 28.8.2012.g.
- podnesak okrivljenika od 21.3.2014.g.
- obavijest o odgodi od 24.2.2014.g.
- zapisnik o ispitivanju svjedoka od 19.12.2013.g.
- podnesak okrivljenika od 18.2.2014.g.
- nalog od 10.2.204.g.
- dopis od 17.9.2013.g.
- zapisnik o ispitivanju od 13.6.2013.g.
- zapisnik o ispitivanju od 19.12.2013.g.
- podnesak okrivljenika od 24.2.2014.g.
- zapisnik o ispitivanju od 19.12.2013.g.
- podnesak okrivljenika od 6.11.2014.g.
- rješenje od 16.10.2013.g.
- rješenje od 10.7.2013.g.
- optužnica
- dopis od 21.12.2015.g.
- rješenje 4.6.2013.g.
- odgovor na optužnicu od 4.1.2016.g.
- zapisnik od 3.1.2017.g.
- poziv okrivljeniku
- zapisnik od 15.2.2016.g.
- zapisnik od 9.2.2017.g.
- zapisnik od 3.5.2017.g.
- zapisnik od 28.3.2017.g.

•Zajednički odvjetnički ured Ivana Mandić i Mirela Džoja Petrlić. •Osijek, 31 000• Kardinala Alojzija Stepinca 7•OIB:76244463930•
•tel.: +385 31 658 929•mob.: +385 99 2143 042•mob.: +385 91 2017 880•
•IBAN:HR9224020061140199325•Erste&Steiermarkische bank•
•IBAN: HR3624020061140314599• Erste&Steiermarkische bank•
•E-mail: beslicivana@gmail.com•e-mail:mirela.dzoja.petrlic@gmail.com•

IVANA MANDIĆ I MIRELA DŽOJA PETRLIĆ
ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED

OPĆINSKI SUD U VINKOVCIMA

Poslovni broj: K-12/2019

Kaznena stvar

Tužitelj: Općinsko državno odvjetništvo Vukovar

Okrivljenik: Goran Đuroković, Osijek, OIB: 22870510587

Radi: kazneno djelo članak 222. stavak 4. KZ

PODNESAK OKRIVLJENIKA

I/ Općinski sud u Vinkovcima zakazao je ročište u navedenom predmet dana 16. rujna 2020. godine.

II/ Navedenog dana punomoćnik okrivljenika već ima ranije zakazano ročište na Općinskom sudu u Osijeku broj P Ob-512/2018 u 9.30 sati ovim putem moli navedeni Sud da zakazano ročište odgodi i zakaže novo ročište.

U prilogu dostavljamo poziv za ročište na Općinskom sudu u Osijeku.

U Osijek, 14. rujna 2020. godine

Okrivljenik po pun

ODVJETNICA
Ivana Mandić
OSIJEK, K. A. STEPINCA 7
mob. 099 214 30 42

•Zajednički odvjetnički ured Ivana Mandić i Mirela Džoja Petrlić. •Osijek, 31 000• Kardinala Alojzija Stepinca 7•OIB:76244463930•
•tel.: +385 31 658 929•mob.: +385 99 2143 042•mob.: +385 91 2017 880•
•IBAN:HR9224020061140199325•Erste&Steiermarkische bank•
•IBAN: HR3624020061140314599• Erste&Steiermarkische bank•
•E-mail: beslicivana@gmail.com•e-mail:mirela.dzoja.petrlic@gmail.com•

+ Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
Vinkovci

Poslovni broj 8 K-12/2019-9

Z A P I S N I K

s rasprave kod Općinskog suda u Vinkovcima
od 16. rujna 2020.

Prisutni od suda:
Mirna Kraljević – sudac
Željka Peh - zapisničar
Antun Miličević – član vijeća
Milan Klišanić - član vijeća

KAZNENI PREDMET:
TUŽITELJ: ODO u Vukovaru
OPTUŽENI: Goran Đuroković
Kazneno djelo iz čl. 222. st. 4. KZ-a
Broj ODO: K-DO-340/2010

Utvrđuje se da su na raspravu u 9,00 sati pristupili:

1. Za ODO u Vukovaru - zamjenik Ilija Gregić iz ODO u Vinkovcima
2. Prvo optuženi Goran Đuroković – nitko, dostava poziva iskazana uz napomenu obaviješteni nije podigao
3. Branitelj izabrani, odvj. Radojica Vučković iz Osijeka
4. Drugo optuženi Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju po stečajnom upravitelju Nadi Gagro koja predaje u spis rješenja Trgovačkog suda u Osijeku o otvaranju stečajnog postupka i imenovanje stečajnog upravitelja
5. Punomoćnik oštećenika, Zoran Šarić odvjetnik iz Osijeka

Utvrđuje se da je na današnju sjednicu vijeća pristupila odvjetnica Nada Gagro iz Vinkovaca kao stečajni upravitelj drugo opt. TD Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju, te se istoj nalaže da u roku od 15 dana imenuje predstavnika pravne osobe.

Predsjednik vijeća donosi

r j e š e n j e

Sljedeća rasprava zakazuje se za 21. listopada 2020. u 9,00 sati što nazočni primaju na znanje i potvrđuju svojim potpisom dok će se pismeni poziv uputiti optuženom Goranu Đuroković kao i vještacima.

Dovršeno 9,15 sati

IVANA MANDIĆ I MIRELA DŽOJA PETRLIĆ
ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED

POTVRDA O PRUZIMANJU PREMETA

Dana 17. rujna 2020. godine Nada Gagro stečajni upravitelj društva Vodogradnje d.d. pristupila je u Zajednički odvjetnički ured Ivana Mandić i Mirela Džoja Petrlić, K.A. Stepinca Osijek i preuzela u cijelosti spis broj K-12/2019 sa svim dolje navedenim dokumentima.

Popis svih dokumenata koji se nalaze u predmetu:

- podnesak okrivljenika od 14.9.2020.g.
- rješenje Općinskog suda u Vukovaru od 23.12.2015.g.
- odgovor na optužnicu od 5.1.2016.g.
- nalog od dana 6.3.2014.g.
- zapisnik o ispitivanju okrivljenika od 13.5.2013.g.
- dopis od 11.6.2013.g.
- podnesak tuženika od 28.8.2012.g.
- podnesak okrivljenika od 21.3.2014.g.
- obavijest o odgodi od 24.2.2014.g.
- zapisnik o ispitivanju svjedoka od 19.12.2013.g.
- podnesak okrivljenika od 18.2.2014.g.
- nalog od 10.2.204.g.
- dopis od 17.9.2013.g.
- zapisnik o ispitivanju od 13.6.2013.g.
- zapisnik o ispitivanju od 19.12.2013.g.
- podnesak okrivljenika od 24.2.2014.g.
- zapisnik o ispitivanju od 19.12.2013.g.
- podnesak okrivljenika od 6.11.2014.g.
- rješenje od 16.10.2013.g.
- rješenje od 10.7.2013.g.
- optužnica
- dopis od 21.12.2015.g.
- rješenje 4.6.2013.g.
- odgovor na optužnicu od 4.1.2016.g.
- zapisnik od 3.1.2017.g.
- poziv okrivljeniku
- zapisnik od 15.2.2016.g.
- zapisnik od 9.2.2017.g.
- zapisnik od 3.5.2017.g.
- zapisnik od 28.3.2017.g.

•Zajednički odvjetnički ured Ivana Mandić i Mirela Džoja Petrlić. •Osijek, 31 000• Kardinala Alojzija Stepinca 7•OIB:76244463930•
•tel.: +385 31 658 929•mob.: +385 99 2143 042•mob.: +385 91 2017 880•
•IBAN:HR9224020061140199325•Erste&Steiermarkische bank•
•IBAN: HR3624020061140314599• Erste&Steiermarkische bank•
•E-mail: beslicivana@gmail.com•e-mail:mirela.dzoja.petrlic@gmail.com•

- rješenje od 10.2.2014.g.
- računi
- zapisnik od 27.9.2017.g.
- rješenje od 23.1.2015.g.
- rješenje od 10.5.2017.g.
- nalog od 19.10.2017.g.
- nalaz i mišljenje od 15.11.2018.g.
- poziv od 28.8.2020.g.
- rješenje od 15.2.2016.g.

U Osijeku, 17. rujna 2020. godine

Stečajni upravitelj
Nada Gagro

Odvjetnik
Ivana Mandić

IVANA MANDIĆ I MIRELA DŽOJA PETRLIĆ
ZAJEDNIČKI ODVJETNIČKI URED

OPĆINSKI SUD U VINKOVCIMA

Poslovni broj: K-12/2019

Kaznena stvar

Tužitelj: Općinsko državno odvjetništvo Vukovar

Okrivljenik: Goran Đuroković, Osijek, OIB: 22870510587

Radi: kazneno djelo članak 222. stavak 4. KZ

PODNESAK OKRIVLJENIKA

I/ Općinski sud u Vinkovcima zakazao je ročište u navedenom predmet dana 16. rujna 2020. godine.

II/ Navedenog dana punomoćnik okrivljenika već ima ranije zakazano ročište na Općinskom sudu u Osijeku broj P Ob-512/2018 u 9.30 sati ovim putem moli navedeni Sud da zakazano ročište odgodi i zakaže novo ročište.

U prilogu dostavljamo poziv za ročište na Općinskom sudu u Osijeku.

U Osijek, 14. rujna 2020. godine

Okrivljenik po pun

ODVJETNICA
Ivana Mandić
OSIJEK, K. A. STEPINCA 7
mob. 099 214 30 42

•Zajednički odvjetnički ured Ivana Mandić i Mirela Džoja Petrlić. •Osijek, 31 000• Kardinala Alojzija Stepinca 7•OIB:76244463930•
•tel.: +385 31 658 929•mob.: +385 99 2143 042•mob.: +385 91 2017 880•
•IBAN:HR9224020061140199325•Erste&Steiermarkische bank•
•IBAN: HR3624020061140314599• Erste&Steiermarkische bank•
•E-mail: beslicivana@gmail.com•e-mail:mirela.dzoja.petrlic@gmail.com•

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
Vinkovci

Poslovni broj 8 K-12/2019-10

Z A P I S N I K

s rasprave kod Općinskog suda u Vinkovcima
od 21. listopada 2020.

Prisutni od suda:
Mirna Kraljević – sudac
Željka Peh - zapisničar
Antun Miličević – član vijeća
Vinka Pavelić - član vijeća

KAZNENI PREDMET:
TUŽITELJ: ODO u Vukovaru
OPTUŽENI: Goran Đuroković
Kazneno djelo iz čl. 222. st. 4. KZ-a
Broj ODO: K-DO-340/2010

Utvrđuje se da su na raspravu u 9,00 sati pristupili:

1. Za ODO u Vukovaru - zamjenik Dejan Lukavec
2. Prvo optuženi Goran Đuroković – osobno
3. Branitelj izabrani, odvj. Radojica Vučković iz Osijeka
4. Drugooptuženi Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju po stečajnom upravitelju Nadi Gagro, odvj. iz Vinkovaca - osobno
5. Punomoćnik oštećenika, Zoran Šarić odvjetnik iz Osijeka
6. Vještak, dipl. ing. sig. Goran Ivković - osobno
7. Vještak, mr. sc. Tihomir Štefić - osobno

Prije početka današnje rasprave zamjenik ODO u Vukovaru, Dejan Lukavec uručuje stečajnom upravitelju drugooptuženog Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju, Nadi Gagro odvj. u Vinkovcima pouku o pravima sukladno članku 239. stavak 2. točka 1. Zakona o kaznenom postupku.

Sudac otvara zasjedanje i objavljuje predmet rasprave.

Sudac donosi

r j e š e n j e

Rasprava će biti održana, jer su ispunjene sve zakonske pretpostavke.

preko koj
se trebal
gradilišt

Rasprava je javna.

Utvrđuju se osobni podaci optuženika.

I.OPTUŽENI Goran Đuroković: OIB: 22870510587, sin Josipa i Zefire rođene Jukić, rođen 21. travnja 1959. u Osijeku, sa prebivalištem u Osijeku, A. Hebranga 52. državljanin Republike Hrvatske, građevinski inženjer, zaposlen u trgovačkom društvu Vuka d.d. u Osijeku, Stjepana Radića 8, sa mjesečnim primanjima u iznosu od 10.000 kuna, razveden, otac dvoje djece, vlasnik obiteljske kuće u Osijeku, odlikovan spomenicom domovinskog rata, neosuđivan.

II. OPTUŽENI Trgovačko društvo Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju po stečajnom upravitelju Nadi Gagro: OIB: 04212100945, Vinkovci, Glagoljaška 52, dipl. pravnik, 14. listopada 1958. u Vinkovcima.

I.Optuženi izjavljuje da je pismenu pouku o pravima primio i razumio.

II. Optuženi izjavljuje da je pismenu pouku o pravima primio i razumio.

I.Optuženik upozoren u smislu članka 5. i članka 65. Zakona o kaznenom postupku da može uzeti branitelja po vlastitom izboru. I.Optuženi odgovara da je izabrao branitelja odvj. Radojicu Vučković iz Vukovara.

II.Optuženik upozoren u smislu članka 5. i članka 65. Zakona o kaznenom postupku da može uzeti branitelja po vlastitom izboru. Optuženi odgovara da je stečajni upravitelj koji zastupa drugo optuženog.

Rasprava temeljem članka 415. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku počinje čitanjem optužnice ODO-a Vinkovci broj: K-DO-340/2010 od 24. travnja 2014. godine.

I.Optuženik izjavljuje da je razumio optužbu.

II.Optuženik izjavljuje da je razumio optužbu.

I.OPTUŽENI Goran Đuroković se potom očituje te izjavljuje da se ne osjeća krivim za djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

II.OPTUŽENI Trgovačko društvo Vodogradnja Osijek d.d. u Stečaju po stečajnoj upraviteljici Nadi Gagro se potom očituje te izjavljuje da se ne osjeća krivim za djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

Temeljem članka 417a. stavak 5. Zakona o kaznenom postupku optuženi su upitani da li će obranu iznositi na kraju dokaznog postupka ili optuženi drukčije zahtijeva pa nakon toga optuženi izjavljuju da će obranu iznositi na kraju dokaznog postupka.

Temeljem članka 418. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku sud upozorava optuženike da sve što kažu prilikom izvođenja dokaza smatrati će se njihovom obranom na što optuženi izjavljuju da su upozorenja razumjeli.

mogao primijeniti mjere zaštite na radu. U konkretnom slučaju izvođač radova je bio dužan izraditi plan izvođenja radova jer se radilo o posebno opasnim radovima, neovisno o drugim sudionicima gradnje. Posebno opasni poslovi odnose se na radnike koji na istima rade, ali isto tako obvezuju izvođača da označi vanjske granice gradilišta na kojima se takvi poslovi izvode. Sama teglenica koja je bila usidrena nije trebala biti posebno ograđena nego cijelo gradilište na način da bi pristup teglenici bio onemogućen.

Na pitanje prvooptuženog Gorana Đuroković: da li je moguće ograditi plovni objekat i sa strane vode je je netko mogao doći čamcem i popeti se na teglenicu, pa i plivanjem doći do teglenice i popeti se na nju, predsjednik vijeća zabranjuje odgovor obzirom da se ne radi o konkretnom slučaju jer je dijete pristupilo na teglenicu sa obale rijeke Dunav.

Branitelj prvo optuženog izjavljuje primjedbe na iskaz vještaka Gorana Ivković te izjavljuje:

Vještak u svom dijelu nalaza, mimo pravila struke preuzima ulogu suca i sam opisuje i utvrđuje način nastanka nesretnog slučaja. Većinu onoga što je u svom nalazu vještak zaštite na radu opisao odnosi se na mjere zaštite radnika na radu, a ne neovlaštenih osoba. Vještak netočno konstatira da se radi o radovima saniranja betonske obale. Vještak pogrešno utvrđuje i tumači odredbe članka 252. Zakona o prostornom uređenju i gradnji. Utvrđenje mjesta gdje se nalazila teglenica u suprotnosti je sa utvrđenjem koji je u svom nalazu utvrdio vještak građevinske struke. Naime, vještak građevinske struke je u svom nalazu utvrdio da se teglenica nalazila izvan mjesta građevinskih radova. Vještak pogrešno tumači i odredbe vezane za obvezu prijavljivanja, odnosno izrade planova izvođenja radova budući je to obveza investitora. Vještak bi morao znati da se u konkretnom slučaju radilo o specifičnim poslovima tekućeg održavanja vodnih tokova, a ne o nekim radovima za koje je potrebno ishodovati građevinsku dozvolu i vršiti prijave nadležnim inspekcijama rada.

Vještaku pitanja više nema.

Vještak izjavljuje da potražuje trošak prema troškovniku koji prilaže u spis.

Provest će se saslušanje nazočnog vještaka mr. sc. Tihomira Štefić

VJEŠTAK Tihomir Štefić, OIB: 33508120441, sin Branka i Verica, 19. rujna 1978., prebiva u Osijeku, Delnička 2c.

Ostajem u cijelosti kod nalaza i mišljenja koje sam dostavio Općinskom sudu u Vukovaru 2. siječnja 2018.

Na pitanje branitelja prvooptuženog vještak izjavljuje:

U ovom konkretnom slučaju za izvođenje radova nije trebalo ishoditi građevinsku dozvolu. Plan izvođenja radova, kako je rekao prethodni vještak u fazi projektiranja radova izrađuje investitor, a u fazi izvođenja radova izvođač. Plan izvođenja radova je moguće napraviti, on se inače i izrađuje pa i u ovom konkretnom slučaju i od investitora i od izvođača radova. Prijavu izvođenja radova radi investitor, ako se dobro sjećam po ugovoru ovdje bi bile Hrvatske vode. Mjesto gdje se teglenica nalazila utvrdio sam prema dokumentaciji, odnosno slikama u spisu. Utvrdio sam položaj gdje se nalazila teglenica te sam utvrdio da se ista nalazila unutar zone izvođenja građevinskih radova. Da bi se spriječilo nedozvoljeno dolaženje na teglenicu, a ako me sjećanje dobro služi prema slikama iz spisa, na teglenici se nalazila fosna

preko koje je bio omogućen pristup na istu. Znači, da bi se spriječio dolazak na teglenicu fosna se trebala maknuti nakon radnog vremena. U konkretnom slučaju radilo se o kilometarskom gradilištu, ali makar dio gradilišta gdje se trenutno izvode radovi se mogao ograditi ili makar označiti.

Na pitanje prvooptuženog Gorana Đuroković vještak odgovara:

Prema slikama u spisu znam da se štetni događaj dogodio izvan radnog vremena, odnosno pretpostavljam, a što se tiče čuvara ne znam da li je isti postojao.

Vještaku pitanja više nema.

Vještak izjavljuje da potražuje trošak prema troškovniku koji prilaže u spis.

Branitelj prvooptuženog predlaže da se u nastavku postupka sasluša kao svjedok glavni inženjer gradilišta Dražen Španić , Osijek, Lovranska 8 na okolnosti načina izvođenja radova i osiguranja gradilišta, te predlažem da se provede drugo vještačenje po vještaku hidrograđeviske struke iz razloga što je nalaz i mišljenje danas saslušanog vještaka je u suprotnosti sa nalazom i mišljenjem prethodnog vještaka

Punomoćnik oštećenika protivim se prijedlogu branitelja jer smatra daje činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno, dok zamjenik ODO u Vukovaru odluku prepušta vijeću.

Punomoćnik oštećenog protivi se prijedlogu za provođenjem drugog vještačenja iz razloga što je dosad utvrđeno činjenično stanje dovoljno za donošenje odluke suda. Naime, činjenica je da je tijekom postupka utvrđeno da su se kritičnog dana na kritčnom mjestu izvodili građevinski radovi sanacije obale rijeke Dunav, a kako su danas iskazali vještak zaštite na radu i vještak građevinske struke optuženi nisu postupili sukladno odredbi članka 252. stavak 2. Zakona o prostornom uređenju i gradnji jer nisu zaštitili znakovima ili na bilo koji drugi način gradilište ili dio gradilišta, a što su bili dužni učiniti.

Zamjenik ODO u Vukovaru protivi se prijedlogu branitelja obzirom da su oba vještaka građevinske struke zaključili da je u konkretnom slučaju povrijeđena odredba članka 252. Zakona o prostornom uređenju i gradnji.

Vijeće donosi

r j e š e n j e

Prihvaća se prijedlog branitelja prvooptuženog, te se današnja rasprava odgađa, a sljedeća zakazuje 9. prosinca 2020. u 10,00 sati što nazočni primaju na znanje i potvrđuju svojim potpisom dok će se pismeni poziv uputiti svjedoku Draženu Španić, Osijek, Lovranska 8.

Dovršeno u 10,25 sati

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
Vinkovci

Poslovni broj 8 K-12/2019-11

Z A P I S N I K

s rasprave kod Općinskog suda u Vinkovcima
od 9. prosinca 2020.

Prisutni od suda:
Mirna Kraljević – sudac
Željka Peh - zapisničar
Antun Miličević – član vijeća
Vinka Pavelić - član vijeća

KAZNENI PREDMET:
TUŽITELJ: ODO u Vukovaru
OPTUŽENI: Goran Đuroković
Kazneno djelo iz čl. 222. st. 4. KZ-a
Broj ODO: K-DO-340/2010

Utvrđuje se da su na raspravu u 10,00 sati pristupili:

1. Za ODO u Vukovaru - zamjenik Dejan Lukavec
2. Prvo optuženi Goran Đuroković – osobno
3. Branitelj izabrani, odvj. Radojica Vučković iz Osijeka
4. Drugooptuženi Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju po stečajnom upravitelju Nadi Gagro, odvj. iz Vinkovaca - osobno
5. Punomoćnik oštećenika, Zoran Šarić odvjetnik iz Osijeka
6. Svjedok, Dražen Španić - osobno

Predsjednik vijeća otvara zasjedanje i objavljuje predmet rasprave.

Vijeće donosi

r j e š e n j e

Rasprava će biti održana, jer su ispunjene sve zakonske pretpostavke.

Rasprava je javna.

Utvrđuju se osobni podaci optuženika.

I.OPTUŽENI Goran Đuroković: OIB: 22870510587, sin Josipa i Zefire rođene Jukić, rođen 21. travnja 1959. u Osijeku, sa prebivalištem u Osijeku, A. Hebranga 52. državljanin

Republike Hrvatske, građevinski inženjer, zaposlen u trgovačkom društvu Vuka d.d. u Osijeku, Stjepana Radića 8, sa mjesečnim primanjima u iznosu od 10.000 kuna, razveden, otac dvoje djece, vlasnik obiteljske kuće u Osijeku, odlikovan spomenicom domovinskog rata, neosuđivan.

II. OPTUŽENI Trgovačko društvo Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju po stečajnom upravitelju Nadi Gagro: OIB: 04212100945, Vinkovci, Glagoljaška 52, dipl. pravnik, 14. listopada 1958. u Vinkovcima.

I.Optuženi izjavljuje da je pismenu pouku o pravima primio i razumio.

II. Optuženi izjavljuje da je pismenu pouku o pravima primio i razumio.

I.Optuženik upozoren u smislu članka 5. i članka 65. Zakona o kaznenom postupku da može uzeti branitelja po vlastitom izboru. I.Optuženi odgovara da je izabrao branitelja odvj. Radojicu Vučković iz Vukovara.

II.Optuženik upozoren u smislu članka 5. i članka 65. Zakona o kaznenom postupku da može uzeti branitelja po vlastitom izboru. Optuženi odgovara da je stečajni upravitelj koji zastupa drugo optuženog.

Rasprava temeljem članka 415. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku počinje čitanjem optužnice ODO-a Vinkovci broj: K-DO-340/2010 od 24. travnja 2014. godine.

I.Optuženik izjavljuje da je razumio optužbu.

II.Optuženik izjavljuje da je razumio optužbu.

I.OPTUŽENI Goran Đuroković se potom očituje te izjavljuje da se ne osjeća krivim za djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

II.OPTUŽENI Trgovačko društvo Vodogradnja Osijek d.d. u Stečaju po stečajnoj upraviteljici Nadi Gagro se potom očituje te izjavljuje da se ne osjeća krivim za djelo koje mu se optužnicom stavlja na teret.

Temeljem članka 417a. stavak 5. Zakona o kaznenom postupku optuženi su upitani da li će obranu iznositi na kraju dokaznog postupka ili optuženi drukčije zahtijeva pa nakon toga optuženi izjavljuju da će obranu iznositi na kraju dokaznog postupka.

Temeljem članka 418. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku sud upozorava optuženike da sve što kažu prilikom izvođenja dokaza smatrati će se njihovom obranom na što optuženi izjavljuju da su upozorenja razumjeli.

Temeljem članka 419. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku sudac poziva stranke da obrazlože dokazne prijedloge koje namjeravaju izvesti na raspravi i da se svaka stranka očituje o prijedlozima suprotne strane.

Nakon toga prelazi se na:

DOKAZNI POSTUPAK

Provest će se saslušanje svjedoka Dražena Španić

Svjedok, DRAŽEN ŠPANIĆ, OIB: 89487409409, sin Vinka i Jelke, rođen 10. kolovoza 1973. u Našicama, prebiva u Osijek, Lovranska 8, nije u zavadi sa optuženima.

Sudac upozorava svjedoka u smislu članka 286. i članka 288. ZKP-a da je dužan govoriti istinu i ne smije ništa prešutjeti, te ju upozorava da je davanje lažnog iskaza kazneno djelo. Svjedok je nadalje upozoren da nije dužan odgovarati na pojedina pitanja ako je vjerojatno, da bi time izložilo sebe ili svog bliskog rođaka kaznenom progonu, teškoj sramoti ili znatnoj materijalnoj šteti.

Svjedok Dražen Španić iskazuje:

U vrijeme kritičnog događaja bio sam zaposlen u Vodogradnji Osijek na mjestu inžinjera za obračun radova. Sjećam se gradilišta u Vukovaru jer sam i osobno tamo dolazio, znam da se sanirala donji dio desne obale Dunava sukladno elaboratu Hrvatskih voda po čijem nalogu smo radove i izvodili. Radilo se na dužini od oko 1,5 kilometara, to je tzv. linijsko gradilište, a za ovakvo gradilište ne postoji obaveza da se kompletnom dužinom ogradi u svrhu zaštite nego su table upozorenja bile na početku i na kraju gradilišta. Table upozorenja su se odnosile na zabranjen pristup nezaposlenim osobama, obavezno nošenje zaštitne opreme. Teglenice koje su sudjelovale u radu su se nakon radnog vremena, a sukladno propisima lučke kapetanije morale smjestiti na određeno mjesto gdje ne bi smetale riječnom prometu na Dunavu te se tako postupalo i na tom gradilištu. Znači dok su se radovi izvodili teglenice bi dovozile potreban materijal na mjesto u gradnji i nakon toga, a naročito nakon radnog vremena su se vraćale na to određeno mjesto. Moram naglasiti da je u blizini i Lučka kapetanija Vukovar koja je strogo vršila nadzor dali se poštuju propisi.

Na pitanje branitelja svjedok iskazuje:

Moja struka je magistar inženjer građevinarstva. U svojoj praksi imao sam takva gradilišta na rijeci Dravi, na Dunavu u Šarengradu u Iloku. Za ovu vrstu radova – sanacije nje bilo potrebno ishoditi građevinsku dozvolu jer se radovi izvode po elaboratu Hrvatskih voda. Za ovo gradilište je voditelj radova bio Ivan Majić. Direktor firme mora imenovati voditelja radova, budući je direktor odgovorna osoba, a za izvođenje radova je odgovorna osoba voditelj radova. Koliko je meni poznato usidrena plovila se ne moraju ograđivati. Nikakvim propisom niti ovim elaboratom to nije bilo naloženo. Fosna koja služi za prijelaz radnika sa teglenice na obalu i obrnuto ostaje na teglenici nakon završetka radova, a ona služi za prijenos materijala na samo mjesto gradnje sa teglenice. Fosna ne ostaje između teglenice i obale jer bi mogla poslužiti i za krađu materijala i neovlašteno prilaženje na istu, a kako sam već rekao teglenica se vraća na mjesto gdje se moraju usidriti prema propisima Lučke kapetanije. Radnici znaju za tu obavezu, a postoji i čuvarska služba 24 sata.

Na ovom gradilištu je radilo oko desetak radnika. Radi se o jednostavnim građevinskim poslovima sanacije. Nije mi poznato dali se za ovu vrstu radova mora napraviti plan. Moja dužnost je bila, a što sam i radio vršiti obračun građevinskih radova. Kao takav sam i naveden u građevinskoj knjizi.

Na pitanje ODO svjedok iskazuje:

Nije mi poznato, ali pretpostavljam da je postojao plan uređenja gradilišta obzirom da se radi o firmi od preko 50 zaposlenih. Nije mi poznato dali je Vodogradnja ishodila suglasnost od Agencije za vodne puteve jer nisam tamo stalno bio.

Na pitanje punomoćnika oštećenog svjedok iskazuje:

Ne sjećam se kada se dogodila ova nesreća, pretpostavljam da je bio vikend, znam da je bilo 2010. godine. Koliko sam čuo iz tiska bio je peti mjesec. 7.05.2010. nisam bio na gradilištu. Ne sjećam se tko je toga dana bio čuvar gradilišta.

Nakon što je punomoćnik oštećenika upitao svjedoka dali je to bio Danijel Šimenić, svjedok odgovara da jeste. Nisam bio na gradilištu toga dana, kako sam već rekao, te ne znam dali je fosna ostala između teglenice i obale. Nije mi poznato dali je izvođenje ovih radova bilo prijavljeno lučkoj upravi ili kapetaniji.

Punomoćnik oštećenika izjavljuje primjedbu na iskaz svjedoka te navodi:

Smatram da svjedok pogoduje prvo i drugo okrivljenima obzirom da je bio njihov zaposlenik, a to pogodovanje vidim u njegovom iskazivanju kako bi trebalo izgledati gradilište, a ne iskazuje što se dogodilo toga dana jer to ne zna. Pogoduje okrivljenicima govoreći da je bilo tabli upozorenja zabrane prilaska gradilištu jer iz zapisnika o očevidu iskaza svjedoka Danijela Šimenića te svih vještaka koji su vještačili u ovom kaznenom postupku proizlazi da nikakvih tabli upozorenja nije bilo. Svjedok iskazuje da je bilo nadzora na gradilištu, ali iz dosadašnjeg tijeka postupka utvrđeno je da je nadzor obavljen tek nakon ovog nesretnog događaja.

Svjedok trošak ne potražuje.

Branitelj prvo optuženog predaje u spis zahtjev za izdavanje prometne suglasnosti od 7. svibnja 2010. upućeno Ministarstvu mora, prometa i infrastrukture, Lučkoj kapetaniji Vukovar i rješenje Lučke kapetanije Vukovar od 13. svibnja 2010. godine.

U ovoj fazi postupka zamjenik ODO u Vukovaru mijenja optužnicu na način da vršim dopunu naziva drugo okrivljenog Trgovačkog društva da se iza riječi Vodogradnja d.d. Osijek dodaju riječi u stečaju

Izvršio bi izmjenu činjeničnog opisa na način da se u desetom redu umjesto riječi +200 dodaju riječi +300 rkn.

Vršim izmjenu zakonskog opisa na način da u prvom redu iza riječi nehaja ispuštaju riječi kao odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Vršim izmjenu pravnog opisa na način da u drugom redu se iza riječi član 222. stavak 3. i 4. KZ-a dodaju riječi u svezi članka 221. stavak 1. i 2. KZ-a te u šestom redu se isto tako dodaju iza članka 22. stavak 3. i 4. KZ-a dodaju riječi u svezi članka 221. st. 1. i 2. KZ-a.

Uz suglasnost stranaka čita se:

1. Zapisnik o očevidu PP Vukovar od 7. svibnja 2010. (list 5 do 7, 182-183)
2. Smrtni list matičnog ureda Vukovar od 4. svibnja 2010. (list 8)
3. Izvadak iz Sudskog registra za TD Vodogradnja Osijek d.d. (list 9 i 10)
4. Zapisnik o ispitivanju okrivljenika Gorana Đuroković od 13. svibnja 2013. (list 15 i 16)

5. Zapisnik o ispitivanju predstavnika pravne osobe Vodogradnja Osijek d.d. od 13. lipnja 2013. (list 29)
6. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Josipa Mravunac od 19. prosinca 2013. (list 44, 45)
7. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Anke Golek od 19. prosinca 2013. (list 46)
8. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Marka Čirić od 19. prosinca 2013. (list 47, 48)
9. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Danijela Šimenić od 19. prosinca 2013. (list 49,50)
10. Ugovor o radovima održavanja voda naručitelja Hrvatske vode i izvođača Trgovačkog društva Vodogradnja Osijek d.d. (list 66-68)
11. Zbirni iskaz vrijednosti ugovorenih radova (list 69)
12. Pregled ugovorenih radova i troškova (list 70, 71)
13. Prvi dodatak ugovoru o radovima održavanja (list 72, 73)
14. Zbirni iskaz vrijednosti ugovorenih radova (list 74-78)
15. Građevna knjiga (list 80-100)
16. Građevinski dnevnik TD Vodogranja Osijek d.d. (list 101-143)
17. Vodostaj rijeke Dunav za mjesec svibanj 2010., mjesec veljaču 2014. (list 146-147)
18. Očitovanje Državnog hidrometeorološkog zavoda od 26. veljače 2014. (list 149)
19. Situacijski plan službe kriminalističke policije broj: OKA-36/14 od 11. ožujka 2014. (list 155-157)
20. Foto dokumentacija očevida službe krim policije OKA-36/14 od 11. ožujka 2014. (list 158-162)
21. Video snimka djelomične rekonstrukcije Županijskog suda u Vukovaru broj Kio-57/11 od 10. ožujka 2014. (list 163)
22. Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za građevinarstvo od 31. ožujka 2014. (list 165-167)
23. Prijava činjenice smrti od 7. svibnja 2010. (list 184, 185)
24. Foto dokumentacija očevida PU vukovarsko-srijemske, odjela kriminalističke policije broj OU-281/10 od 29. travnja 2011. (list 187-190)
25. Zapisnik o obavljenom inspekcijskom pregledu vodnog puta, objekata sigurnosti plovidbe, luka i pristaništa Ministarstva mora, prometa i infrastrukture od 10. svibnja 2010. (list 191 i 192)
26. Očitovanje Ministarstva okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva uprave za inspekcijske poslove, odjel inspekcijskog nadzora, područna jedinica Vukovar od 20. prosinca 2010. (list 194)
27. Izjava svjedoka Josipa Mravunac, Anke Golek i Danijela Šimenić sa zapisnika od 9. veljače 2017. (listovi 245-247)
28. Izjava svjedoka Marka Čirić uz majku i zz Anitu Čirić, svjedoka Igora Biglbauer sa zapisnika od 28. ožujka 2017. (listovi 282-284)
29. Izjava svjedoka Stoje Mađarac sa zapisnika od 3. svibnja 2017. (list 286)
30. Izjava oštećenog Kristijana Matin sa zapisnika od 13. srpnja 2017. (list 295-296)
31. Nalaz vještaka zaštite na radu i zaštite od požara i eksplozija dip. Ing. Gorana Ivković od 10. studenog 2017. (listovi 328-330)
32. Nalaz sudskog vještaka za građevinarstvo mr. sc. Tihomira Štefić od 2. siječnja 2018. (listovi 332-335)
33. Čita se iskaz vještaka Gorana Ivković sa zapisnika od 21. listopada 2020.
34. Čita se iskaz vještaka Tihomira Štefić sa zapisnika od 21. listopada 2020.

Novih dokaznih prijedloga nema.

Vijeće donosi

r j e š e n j e

Pristupa se ispitivanju optuženika:

I.OPTUŽENIK Gorana Đuroković sa podacima kao na zapisniku

Izjavljuje da želi iznositi svoju obranu, te se upozorava da tijekom postupka može iznositi činjenice i dokaze koji mu idu u prilog, te očitovati se o činjenicama i dokazima koji ga terete.

Optuženik se brani:

Ostajem kod svog iskaza koji sam dao na zapisnik u Županijskom sudu u Vukovaru dana 13. svibnja 2013. koji mi je sada pročitan te dodajem da sada mogu istaknuti kako suglasnost za izvođenje radova nismo dobili na vrijeme te smo zbog toga platili i kaznu, a kada sam davao svoj iskaz pred Županijskih sudom u Vukovaru bio sam siguran da je suglasnost prije početka radova ishođena. Moja funkcija kao direktora nije bila ta da osobno ishodujem potrebne dozvole za izvođenje određenih radova nego su postojale određene služe koje su se time bavile.

Moja funkcija kao direktora je bila dogovoriti poslove, nabaviti resurse za izvođenje radova i imenovati voditelja radova.

Moram pojasniti da se u konkretnom slučaju radilo o sanaciji nožice obale utvrde rijeke Dunav. To je dio samog spoja obale i vode gdje nema nikakve komunikacije u smislu šetnice. Kosina nožice obale napravljena je u fokusu 1: 1,5 što znači oko 45 stupnjeva kosine i sastoji se od kamenog nabačaja kamene dimenzije od 15 do 45 cm. Radove svakodnevno nadgleda, odnosno gradilište obilazi nadzorni inženjer koji je jednako odgovoran kao i izvođač radova. U koliko vodi nepravilnosti ili opasnosti dužan je upozoriti izvođača radova te su opasku upisati u građevinski dnevnik. Ako izvođač utvrdi nedostatke dužan je zaustaviti radove. Pri izvođenju ovih radova nadzorni inženjer nije upisao nikakvu opasku. Moram napomenuti da je u to vrijeme Vodogradnja imala oko 220 radnika, radili smo istovremeno i na više gradilišta, te ja kao direktor pravne osobe nisam imao nikakve potrebe obilaziti gradilišta iz bilo kojeg razloga.

Čuvar obilazi plovne objekte da vidi dali je sve uredu, te se ne mogu referirati na fosnu koja je pronađena između obale i teglenice. Ne znam dali ju je postavili policija prilikom uviđaja, čuvar koji je obilazio ili jednostavno djeca.

Moram naglasiti da nije moguće da je fosna ostala nakon završetka radnog vremena između teglenice i obale jer ona nije nikako učvršćena, a prolaskom brodova se stvaraju valovi koji bi zaljuljali teglenicu i ostala plovila, privukli ju obali ili odmakli od obale uslijed čega bi fosna morala pasti u vodu.

Moram naglasiti da je ova vrsta gradilišta linijsko gradilište, radovi se izvode točkasto, što znači da se sanira oštećeni dio, dio koji nije oštećen se preskače pa se ide do sljedećeg oštećenog dijela. Ovdje se ne radi o zaustavljanju bilo kakvog prometa, konkretno mislim na šetnicu jer su se radovi izvodili pri dnu, odnosno sastavu utvrde i vode. Kompariram izvođenje ovih radova sa radovima na popravku željezničke pruge, odnosno održavanja određenih dijelova gdje se isto radovi održavaju na određenom dijelu, preskoči se dio koji je uredu te se nastavlja raditi na dijelu koji treba sanirati. Želim naglasiti da upravo zbog prirode takvih radova gradilišta se ne ograđuju niti se mogu ograditi tim više što ne smetaju normalnoj komunikaciji, frekvenciji kako ljudi tako i u ovom slučaju plovila. Isto tako naglašavam da smo postupili i prema pravilima lučke kapetanije te označili naša plovila koja su ostajala na vodi prema njihovim pravilima. Kapetanija nije imala nikakvih primjedbi na način kako smo obilježili naša plovila.

Na pitanje branitelja optuženi izjavljuje:

U konkretnom slučaju sam kao direktor imenovao Ivana Majić za voditelja radova. Iako smo radove započeli prije dobivanja suglasnosti isti su se obavljali jednako i nakon dobivene suglasnosti, jer kako sam već rekao od strane Kapetanije nije bilo nikakvih primjedbi. Po struci sam građevinski inženjer i 35 godina sam proveo na mjestima od šefa gradilišta, šefa operative, tehničkog direktora i direktora. Investitor imenuje nadzornog inženjera, a u ovom slučaju je to bio Berislav Rastija. Za štetni događaj niti ja, niti moji u firmi nismo znali kada se dogodio, a nitko od nas nije bio prisutan prilikom vršenja očevida.

Investitor je dužan prijaviti gradilište građevinskoj inspekciji.

Gleda izvođenja ovakve vrste radova napravi se četverogodišnji okvirni sporazum o sanaciji oštećenja. To znači da se ne može unaprijed planirati što će biti oštećeno da bi se moglo popraviti, nego kada se dogodi oštećenje onda se dobije nalog da se isto sanira. Prilikom odlaska na gradilište sačini se određeni elaborat – troškovnik da bi se moglo pratiti količina i vrijednost radova koji su ugovoreni ranije. Upravo iz ovog razloga ne može postojati plan izvođenja radova. Kontaktirao sam i prije i nakon štetnog događaja sa kolegama iz građevinskih firmi koje se kao i Vodogradnja bave hidrotehničkim radovima i nikada nitko nije spomenuo da bi bilo upitno ograđivanje gradilišta u smislu da bi se morao ograditi brod ili drugo plovilo. Obzirom na vrstu radova koja se u vrijeme kritičnog događaja obavljala na Dunavu mogu reći da je bilo potrebno 6 do 8 ljudi.

Na pitanje ODO optuženi izjavljuje:

Nije mi poznato dali je ovo gradilište bilo prijavljeno inspekciji rada, jer kako sam već rekao, ja kao direktor nisam osobno imao zadatak obavljati tu vrstu poslova, zato su postojale službe, a moje je bilo organizirati firmu da radi. Investitor prijavljuje početak radova u slučaju potrebe. Svjedok pojašnjava da termin gradilište se koristi u slučaju kada se nešto gradi, a radilište je termin kada se vrše određeni popravci ili su to radovi redovitog održavanja kao što je podmazivanje pruge, kada radnici prugu podmažu i odu. Za tu vrstu radova nije potrebna nikakav posebna dozvola ili suglasnost. Kako sam već rekao kao direktor nisam mogao o svakom detalju voditi računa. Djelatnik koji je obavljao poslove zaštite na radu je imao kontrolu u dijelu za koji je bio zadužen. Osoba koja se bavila zaštitom na radu je bila dužna prijaviti izvođenje radova, u slučaju da se prijaviti treba Lučkoj kapetaniji.

Na pitanje punomoćnika oštećenog optuženi izjavljuje:

Radove treba prijaviti investitor budući on otvara građevinski dnevnik koji i vodi. Hrvatske vode imaju jednog nadzornog inženjera za te ugovore i to je bio Rastija, Berislav. 7. svibnja 2010. je bio čuvar na radilištu. Ja osobno obavijest o štetnom događaju nisam dobio, a da li je čuvar i koga obavijestio ne znam. Gospodin Majić, šef gradilišta je imao moj broj telefona. Odgovorna osoba je ako nema toalet papira skladištar koji nije naručio, a kako sam već rekao moj direktora je bilo da osiguran posao i sredstva da se određeni poslovi obave.

Punomoćnik oštećenika predočava optuženom zahtjev za izdavanje prometne suglasnosti od 7. svibnja 2010. te ga pita da li je to njegov potpis, a nakon što je optuženi pogledao izjavljuje da to jeste njegov potpis jer je kao direktor potpisivao sve dokumente.

Stranke navode da nemaju daljnjih pitanja za optuženika.

II.OPTUŽENIK Trgovačko društvo Vodogradnja Osijek d.d. u stečaju sa podacima kao na zapisniku

izjavljuje da želi iznositi svoju obranu, te se upozorava da tijekom postupka može iznositi činjenice i dokaze koji mu idu u prilog, te očitovati se o činjenicama i dokazima koji ga terete.

Optuženik se brani:

Ostajem kod navoda iz podneska zaprimljenog u Županijskom sudu u Vukovaru 13. lipnja 2013. godine. Dodajem da je u međuvremenu nad drugookrivljenim otvoren stečajni postupak i da se u odnosu na eventualnu kaznenenu odgovornost koja proizlazi iz Zakona o odgovornosti pravnih osoba moraju imati i na umu odredbe stečajnog zakona kao lex specijalis koji explicite navodi s obzirom da se drugo okr. mogu izreći samonovčana kazna ima na umu činjenica da novčana kazna za kazneno ili prekršajno predstavlja tražbinu nižeg isplatnog reda i da se ista prijavljuje tek po posebnom pozivu suda tako da se drugo okr. u slučaju eventualne odgovornosti može samo utvrditi novčana kazna, a ne i naložiti da se ista i plati s obzirom na doredbe Stečajnog zakona.

Stranke navode da nemaju daljnjih pitanja za optuženika.

Čita se izvod iz kaznene evidencije za optuženika.

Nakon toga predsjednik vijeća objavljuje da je

DOKAZNI POSTUPAK DOVRŠEN.

Prelazi se na

ZAVRŠNE GOVORE STRANAKA

Zamjenik ODO Vinkovci u završnom govoru navodi:

Ostajem u cijelosti kod podignute, danas izmijenjene optuženice protiv prvo. okr. Gorana Đuroković i drugo okr. pravne osobe u stečaju zbog kaznenog djela teškog kaznenog djela protiv opće sigurnosti iz čl 222.st .3 i 4. KZ-a smatram da se iz svih izvedenih dokaza nedvojbeno može zaključiti da su prvo i drugo okr. počinili kazneno djelo za koje se terete. Naime smatram da iz izvedenih dokaza, a posebno rezultata provedenih vještačenja, ali iskaza ispitanih svjedoka nesporno je da predmetna teglenica se nalazila u građevinskog zoni i predstavljala je gradilište te je iz tog razloga morala biti uređena prema okolini te je nesporno da pristup istoj nije bio onemogućen tj. da ista nije bila osigurana i građena niti su postojali znakovi zabrane pristupa pa ni sprječavanja neovlaštenih osoba na nju. Osim toga nesporno je

utvrđeno da tvrtka Vodogradnja nije imala plan uređenja gradilišta niti je prijavila isto inspekciji rada niti je prije izvođenja radova zatražila suglasnosti od Agencije Lučke kapetanije. Sve navedeno spada u dijelove poslova prvo okr. kao odgovorne osobe tvrtke koja je izvodila radove, a iz čega proizlaze propusti u osiguranju navedene teglenice na koje se popelo dijete kritičnoga da na i nažalost uslijed utapanja preminulo. O tome da je jednostavno popeti se na predmetnu teglenicu iskazivao je svjedok Josip Mravunac, kapetan plovidbe. Slijedom izloženog smatram da su upravo povrede inkriminirajućih propisa uzrok koji je doveo do posljedice smrti djeteta. Obranu okrivljenika smatram neistinitom jer je u suprotnosti sa izvedenim dokazima te je isključivo usmjerene izbjegavanju kaznene odgovornosti stoga predlažem da sud prvo okr. Gorana Đuroković proglasi krivim i osudi po zakonu te drugo okr. pravnu osobu obzirom da odgovornost pravne osobe proizlazi iz odgovornosti odgovorne osobe, a što je bilo u kritično vrijeme prvo. okr. Goran Đurković.

Punomoćnik oštećenog u završnom govoru navodi.

U cijelosti se pridružujem završnom govoru zastupnika optužbe i dodajem da je i prvo okr. i drugo okr. su počinili niz propusta vezano za popravljanje obale utvrde u svibnju 2010. godine. U prvom redu nisu onemogućili pristup na gradilište niti pregradama niti ogradama, a niti su upozorili na opasnost u području gdje se izvode građevinski radovi. Saslušani svjedoci i svi vještaci ukazuju upravo na niz propusta kako od odgovorne osobe tako i od drugo okr. tvrtke jer su mogli, a nisu spriječili da bilo tko može doći na gradilište pa tako ni nesretni dječak koji je bio tada dobi od deset godina. Ovo potvrđuje i njegov prijatelj koji je tada s njim bio Marko Čirić koji je naveo da nije bilo nikakvih zabrana za prilazak brodu. "Da je zabrana bilo one bi nas spriječile da dođemo na brod. Mi smo smatrali da je dozvoljeno da se penjemo i nije nam nitko rekao da se ne penjemo". Vidljivo je iz danas dostavljenog zahtjeva za izdavanje prometne suglasnosti da je prvo i drugo okr. pokušao umanjiti svoju odgovornost naknadnim dostavljanjem zahtjeva i prijavom izvođenja radova ove nepravilnosti utvrdio je ministar Ministarstva mora prometa i infrastrukture koje je sve u rješenju naveo i iskazao postupkom Predlažem da se prvo i drugo okr. proglase krivim i osude po zakonu, a imovinsko pravi zahtjev postavljamo na 800.000,00 kuna.

Potražujem trošak prema priloženom troškovniku

Branitelj prvo optuženog u završnom govoru navodi:

Završni govor pripremio sam u pisanom obliku koji ću predati, a sada ću ga samo kratko iznijeti.

Prvo optuženi izjavljuje da se pridružuje riječima svog branitelja.

Predstavnik pravne osobe u stečaju izjavljuje:

U cijelosti se pridružujem završnom govoru branitelja prvo. okr. te dodajem da ne mogu oštećenici u ovom postupku u odnosu na drugo. okr. postavljati oštetni zahtjev s obzirom na odredbe stečajnog zakona oni su bili dužni svoju tražbinu prijaviti u stečajnom postupku, ali im je tražbina osporena budući da je u tijeku parnični postupak na Općinskom sudu u Vukovaru broj Pn-25/2020 i gdje je oštećenicima prihvaćen tužbeni zahtjev, ali sam ja uložila žalbu na donijetu presudu pa će isti u odnosu kad bude završen parnični postupak sva svoj prava moći ostvariti u okviru stečajnog postupka.

Budući da se nitko ne javlja za riječ sudac objavljuje da je

RASPRAVA ZAKLJUČENA

Dovršeno 12,30 sati.

Potom vijeće donosi, a predsjednik vijeća objavljuje slijedeću:

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDU

I.Optuženi Goran Đuroković, OIB: 22870510587, sin Josipa i Zefire rođene Jukić, rođen 21. travnja 1959. u Osijeku, sa prebivalištem u Osijeku, A. Hebranga 52. državljanin Republike Hrvatske, građevinski inženjer, zaposlen u trgovačkom društvu Vuka d.d. u Osijeku, Stjepana Radića 8, sa mjesečnim primanjima u iznosu od 10.000 kuna, razveden, otac dvoje djece, vlasnik obiteljske kuće u Osijeku, odlikovan spomenicom domovinskog rata, neosuđivan.

II. Optuženo Trgovačko društvo Vodogranja Osijek d.d. u "stečaju", Osijek, Petofi Sandora 206a, OIB: 84765164046, MBS: 030035792

se temeljem odredbe članka 453. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku/11

o s l o b a đ a j u s e o p t u ž b e

da su :

Prvo optuženi Goran Đuroković

1.) u mjesecu svibnju 2010. godine u Vukovaru, u ulici Jana Bate bb kod Doma tehnike, na desnoj obali rijeke Dunav u neposrednoj blizini naselja, na 1337,5 km rijeke Dunav na privremenom gradilištu Trgovačkog društva Vodogradnja d.d. Osijek, koja je izvodila građevinske radove saniranja betonske obale, tada kao direktor trgovačkog društva postupajući protivno odredbama članka 252. Zakona o prostornom uređenju i gradnji (NN 76/07, 38/09) i članka 3. stavka 1. i 2. točka 1. Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu (NN 42/68 preuzeto odredbom članka 114. Zakona o zaštiti na radu NN 59/96), propustio poduzeti mjere da se privremeno gradilište uredi na način da se gradilište osigura i označi prema okolini radi sprječavanja pristupa neovlaštenih osoba na gradilište, uslijed čega privezana teglenica TS 507 uz desnu obalu rijeke Dunav na 1337 + 300 rkn na kojoj se nalazio građevinski materijal i koja se koristila za izvođenje radova dopremom građevinskog materijala nije bila ograđena niti je pristup istoj bio onemogućen znakovima upozorenja i zabrane pristupa, lakomisleno smatrajući da neće doći do

štetnih posljedica, pa je uslijed opisanih propusta prvo optuženika dana 7. svibnja 2010. u popodnevnim satima, nakon radnog vremena kada se dijete Marin Matin (2000. godište), preko daske popelo na teglenicu, te nakon toga na hrpu šljunka koja se nalazila ne teglenici, kojom prilikom se dijete Marin Matin okliznuo i palo u rijeku Dunav, nakon čega je od posljedica utapanja preminuo,

dakle,

iz nehaja pri izvođenju pojedinih radova postupio protivno propisima i opće priznatim pravilima struke i time izazvao opasnost za život ljudi uslijed čega je prouzročena smrt jedne osobe,

drugo optuženo Trgovačko društvo Vodogradnja d.d. Osijek u "stečaju"

2.) kaznenim djelom činjenično i zakonski opisanim pod točkom 1.), koje je počinio prvo opt. Goran Đuroković, kao direktor i odgovorna osoba u pravnoj osobi pri izvođenju pojedinih radova postupio protivno propisima i općepriznatim pravilima struke i time izazvao opasnost za život ljudi uslijed čega je prouzročena smrt jedne osobe

čime bi počinili kazneno djelo protiv opće sigurnosti i to prvo opt Goran Đuroković teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti, opisano u članku 222. stavak 3. i 4. Kaznenog zakona u svezi članka 221. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona, a kažnjivo po članku 222. stavak 4. Kaznenog zakona (NN 125/11 i 144/12), a drugo opt. Trgovačko društvo Vodogradnja d.d. Osijek u "stečaju" povredom dužnosti na način opisan pod točkom dva odgovorno za kazneno djelo protiv opće sigurnosti – teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti, opisano u članku 222. stavak 3. i 4. Kaznenog zakona u svezi članka 221. st. 1. i 2. Kaznenog zakona i članka 3. stavak 1. i 2. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela, a kažnjivo po članku 222. stavak 4. Kaznenog zakona u svezi članka 3. stavak 1. i 2. i članka 10. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela.

Temeljem članka 158. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku/11 oštećenik se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuje na parnicu

Na temelju članka 149. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku/11 troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

Sudac ukratko iznosi razloge za donošenje ove presude i poučava stranke o pravu na žalbu.

Pismeni prijepis presude bit će dostavljen strankama u zakonskom roku.

Dovršeno u 13,20 sati.

11.01.22

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vinkovcima
Trg bana Josipa Šokčevića 17
32100 Vinkovci

Poslovni broj: 8 K-12/2019-14

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Vinkovcima, po sucu Mirni Kraljević, kao predsjedniku vijeća, uz članove vijeća Antuna Miličevića i Vinku Pavelić, uz sudjelovanje zapisničara Željke Peh, u kaznenom predmetu protiv optuženog Gorana Đuroković, zbog kaznenog djela teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti, opisano u članku 222. stavak 3. i 4. i dr. Kaznenog zakona, a povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Vukovaru broj K-DO-340/2010 od 24. travnja 2014. godine, na javnoj raspravi održanoj u prisutnosti zamjenika ODO u Vukovaru Dejana Lukavec, prvo optuženog Gorana Đuroković uz branitelja, odvj. Radojicu Vučković, drugooptuženog "Vodogradnja Osijek" d.d. u stečaju po stečajnom upravitelju odvj. Nadi Gagro i punomoćnika oštećenika, odvj. Zorana Šarić, dana 9. prosinca 2020.,

presudio je

Prvo optuženi Goran Đuroković, OIB: 22870510587, sin Josipa i Zefire rođene Jukić, rođen 21. travnja 1959. u Osijeku, sa prebivalištem u Osijeku, A. Hebranga 52. državljanin Republike Hrvatske, građevinski inženjer, zaposlen u trgovačkom društvu Vuka d.d. u Osijeku, Stjepana Radića 8, sa mjesečnim primanjima u iznosu od 10.000 kuna, razveden, otac dvoje djece, vlasnik obiteljske kuće u Osijeku, odlikovan spomenicom domovinskog rata, neosuđivan.

Drugo optuženo Trgovačko društvo Vodogranja Osijek d.d. u "stečaju", Osijek, Petofi Sandora 206a, OIB: 84765164046, MBS: 030035792

I. Temeljem odredbe članka 453. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku/11

oslobađaju se optužbe

da su :

Prvo optuženi Goran Đuroković

II. 1.)u mjesecu svibnju 2010. godine u Vukovaru, u ulici Jana Bate bb kod Doma tehnike, na desnoj obali rijeke Dunav u neposrednoj blizini naselja, na 1337,5 km rijeke

Dunav na privremenom gradilištu Trgovačkog društva Vodogradnja d.d. Osijek, koja je izvodila građevinske radove saniranja betonske obale, tada kao direktor trgovačkog društva postupajući protivno odredbama članka 252. Zakona o prostornom uređenju i gradnji (NN 76/07, 38/09) i članka 3. stavka 1. i 2. točka 1. Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu (NN 42/68 preuzeto odredbom članka 114. Zakona o zaštiti na radu NN 59/96), propustio poduzeti mjere da se privremeno gradilište uredi na način da se gradilište osigura i označi prema okolini radi sprječavanja pristupa neovlaštenih osoba na gradilište, uslijed čega privezana teglenica TS 507 uz desnu obalu rijeke Dunav na 1337 + 300 rkn na kojoj se nalazio građevinski materijal i koja se koristila za izvođenje radova dopremom građevinskog materijala nije bila ograđena niti je pristup istoj bio onemogućen znakovima upozorenja i zabrane pristupa, lakomisleno smatrajući da neće doći do štetnih posljedica, pa je uslijed opisanih propusta prvo optuženika dana 7. svibnja 2010. u popodnevnim satima, nakon radnog vremena kada se dijete Marin Matin (2000. godište), preko daske popelo na teglenicu, te nakon toga na hrpu šljunka koja se nalazila ne teglenici, kojom prilikom se dijete Marin Matin okliznuo i palo u rijeku Dunav, nakon čega je od posljedica utapanja preminuo,

III. dakle,

iz nehaja pri izvođenju pojedinih radova postupio protivno propisima i opće priznatim pravilima struke i time izazvao opasnost za život ljudi uslijed čega je prouzročena smrt jedne osobe,

drugo optuženo Trgovačko društvo Vodogradnja d.d. Osijek u "stečaju"

IV.1.)kaznenim djelom činjenično i zakonski opisanim pod točkom 1.), koje je počinio prvo opt. Goran Đuroković, kao direktor i odgovorna osoba u pravnoj osobi pri izvođenju pojedinih radova postupio protivno propisima i općepriznatim pravilima struke i time izazvao opasnost za život ljudi uslijed čega je prouzročena smrt jedne osobe

čime bi počinili kazneno djelo protiv opće sigurnosti i to prvo opt Goran Đuroković teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti, opisano u članku 222. stavak 3. i 4. Kaznenog zakona u svezi članka 221. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona, a kažnjivo po članku 222. stavak 4. Kaznenog zakona (NN 125/11 i 144/12), a drugo opt. Trgovačko društvo Vodogradnja d.d. Osijek u "stečaju" povredom dužnosti na način opisan pod točkom dva odgovorno za kazneno djelo protiv opće sigurnosti – teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti, opisano u članku 222. stavak 3. i 4. Kaznenog zakona u svezi članka 221. st. 1. i 2. Kaznenog zakona i članka 3. stavak 1. i 2. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela, a kažnjivo po članku 222. stavak 4. Kaznenog zakona u svezi članka 3. stavak 1. i 2. i članka 10. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela.

V. Temeljem članka 158. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku/11 oštećenik se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuje na parnicu.

VI. Na temelju članka 149. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku/11 troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

Obrazloženje

1.Općinsko državno odvjetništvo u Vukovaru je optužnicom broj K-DO-340/2010 od 24. travnja 2014. stavilo na teret prvo optuženom Goranu Đuroković i drugo optuženom Trgovačko društvo Vodogradnja d.d. Osijek u "stečaju" počinjenje kaznenog djela protiv opće sigurnosti i to prvo opt Goran Đuroković teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti, opisano u članku 222. stavak 3. i 4. Kaznenog zakona u svezi članka 221. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona, a kažnjivo po članku 222. stavak 4. Kaznenog zakona (NN 125/11 i 144/12), a drugo opt. Trgovačko društvo Vodogradnja d.d. Osijek u "stečaju" povredom dužnosti na način opisan pod točkom dva odgovorno za kazneno djelo protiv opće sigurnosti – teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti, opisano u članku 222. stavak 3. i 4. Kaznenog zakona u svezi članka 221. st. 1. i 2. Kaznenog zakona i članka 3. stavak 1. i 2. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela, a kažnjivo po članku 222. stavak 4. Kaznenog zakona u svezi članka 3. stavak 1. i 2. i članka 10. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela.

2. Optuženima se stavlja na teret da su: prvo optuženi Goran Đuroković u mjesecu svibnju 2010. godine u Vukovaru, u ulici Jana Bate bb kod Doma tehnike, na desnoj obali rijeke Dunav u neposrednoj blizini naselja, na 1337,5 km rijeke Dunav na privremenom gradilištu Trgovačkog društva Vodogradnja d.d. Osijek, koja je izvodila građevinske radove saniranja betonske obale, tada kao direktor trgovačkog društva postupajući protivno odredbama članka 252. Zakona o prostornom uređenju i gradnji (NN 76/07, 38/09) i članka 3. stavka 1. i 2. točka 1. Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu (NN 42/68 preuzeto odredbom članka 114. Zakona o zaštiti na radu NN 59/96), propustio poduzeti mjere da se privremeno gradilište uredi na način da se gradilište osigura i označi prema okolini radi sprječavanja pristupa neovlaštenih osoba na gradilište, uslijed čega privezana teglenica TS 507 uz desnu obalu rijeke Dunav na 1337 + 300 rkn na kojoj se nalazio građevinski materijal i koja se koristila za izvođenje radova dopremom građevinskog materijala nije bila ograđena niti je pristup istoj bio onemogućen znakovima upozorenja i zabrane pristupa, lakomisleno smatrajući da neće doći do štetnih posljedica, pa je uslijed opisanih propusta prvo optuženika dana 7. svibnja 2010. u popodnevnim satima, nakon radnog vremena kada se dijete Marin Matin (2000. godište), preko daske popelo na teglenicu, te nakon toga na hrpu šljunka koja se nalazila ne teglenici, kojom prilikom se dijete Marin Matin okliznuo i palo u rijeku Dunav, nakon čega je od posljedica utapanja preminuo, dakle, iz nehaja pri izvođenju pojedinih radova postupio protivno propisima i opće priznatim pravilima struke i time izazvao opasnost za život ljudi uslijed čega je prouzročena smrt jedne osobe, drugo optuženo Trgovačko društvo Vodogradnja d.d. Osijek u "stečaju" kaznenim djelom činjenično i zakonski opisanim pod točkom 1.), koje je počinio prvo opt. Goran Đuroković, kao direktor i odgovorna osoba u pravnoj osobi pri izvođenju pojedinih radova postupio protivno propisima i općepriznatim pravilima struke i time izazvao opasnost za život ljudi uslijed čega je prouzročena smrt jedne osobe.

3. Pozvan na kaznenu odgovornost prvo optuženi Goran Đuroković se izjasni oda se ne smatra krivim te naveo da ostaje kod svog iskaza danog na zapisnik Županijskog suda u Vukovaru 13. svibnja 2013. kada je izjavio da je tvrtka "Vodogradnja Osijek" u svibnju 2010. godine izvodila građevinske radove održavanja utvrde obale rijeke Dunav kod Vukovara, da ti dijelovi obale nemaju značenje gradilišta i da nije bilo potrebno ishoditi građevinsku dozvolu. Radovi su se izvodili u dužini od

nekoliko kilometara, te tvrtka u ovom slučaju po zakonu nije bila dužna niti je bilo objektivno moguće izvršiti ograđivanje mjesta izvođenja radova. Prije započinjanja radova zaključen je ugovor sa Hrvatskim vodama, pribavljena suglasnost za izvođenje radova od Agencije za vodne puteve i suglasnost od Kapetanije Vukovar. Izvan radnog vremena na plovnim objektima ostala su dva djelatnika, jedan na plovnoj dizalici, drugi na šlepu, a na trećem plutajućem objektu gdje je bio šljunak nije bilo predviđeno da bude ukrcana osoba. Smatra da je na mjestu izvođenja radova poduzeo sve kako bi se radovi izveli u skladu sa zakonom. Na zemljištu u blizini rijeke postojala je tabla sa natpisom: "gradilište", podatcima o investitoru, izvođaču radova i nadzor, tabla je bila vidljiva na visini tri metra i bila je postavljena na gornjem rubu obale. Dasku koja je bila jednim dijelom na obali, a drugim na plovnom objektu nisu postavili djelatnici "Vodogradnje Osijek", već policija koja je radila očevid. Polovni objekt sa kojeg je dijete palo nije bilo na gradilištu već van gradilišta 40 do 50 metara. U vrijeme stradavanja djeteta ista se nalazila izmještena izvan mjesta gdje se radila rekonstrukcija obale u usidrena prema pravilima struke.

Nadalje, u svojoj obrani je na raspravi od 9. prosinca 2020. naveo da može istaknuti kako suglasnost za izvođenje radova nisu dobili na vrijeme te su zbog toga platili i kaznu, a kada je davao svoj iskaz pred Županijskih sudom u Vukovaru bio je siguran da je suglasnost prije početka radova ishođena. Njegova funkcija kao direktora nije bila ta da osobno ishoduje potrebne dozvole za izvođenje određenih radova nego su postojale određene službe koje su se time bavile.

Njegova funkcija kao direktora je bila dogovoriti poslove, nabaviti resurse za izvođenje radova i imenovati voditelja radova.

Pojašnjava da se u konkretnom slučaju radilo o sanaciji nožice obale utvrde rijeke Dunav. To je dio samog spoja obale i vode gdje nema nikakve komunikacije u smislu šetnice. Kosina nožice obale napravljena je u fokusu 1: 1,5 što znači oko 45 stupnjeva kosine i sastoji se od kamenog nabačaja kamene dimenzije od 15 do 45 cm. Radove svakodnevno nadgleda, odnosno gradilište obilazi nadzorni inženjer koji je jednako odgovoran kao i izvođač radova. U koliko vidi nepravilnosti ili opasnosti dužan je upozoriti izvođača radova te tu opasku upisati u građevinski dnevnik. Ako izvođač utvrdi nedostatke dužan je zaustaviti radove. Pri izvođenju ovih radova nadzorni inženjer nije upisao nikakvu opasku. Napominje da je u to vrijeme Vodogradnja imala oko 220 radnika, radili su istovremeno i na više gradilišta, te on kao direktor pravne osobe nije imao nikakve potrebe obilaziti gradilišta iz bilo kojeg razloga.

Čuvar obilazi plovne objekte da vidi dali je sve uredu, te se ne može referirati na fosnu koja je pronađena između obale i teglenice. Ne zna dali ju je postavili policija prilikom uviđaja, čuvar koji je obilazio ili jednostavno djeca.

Naglašava da nije moguće da je fosna ostala nakon završetka radnog vremena između teglenice i obale jer ona nije nikako učvršćena, a prolaskom brodova se stvaraju valovi koji bi zaljuljali teglenicu i ostala plovila, privukli ju obali ili odmakli od obale uslijed čega bi fosna morala pasti u vodu.

Naglašava da je ova vrsta gradilišta linijsko gradilište, radovi se izvode točkasto, što znači da se sanira oštećeni dio, dio koji nije oštećen se preskače pa se ide do sljedećeg oštećenog dijela. Ovdje se ne radi o zaustavljanju bilo kakvog prometa, konkretno misli na šetnicu jer su se radovi izvodili pri dnu, odnosno sastavu utvrde i vode. Komparira izvođenje ovih radova sa radovima na popravku željezničke pruge, odnosno održavanja određenih dijelova gdje se isto radovi održavaju na određenom dijelu, preskoči se dio koji je uredu te se nastavlja raditi na dijelu koji treba sanirati. Naglašava da upravo zbog prirode takvih radova gradilišta se ne ograđuju niti se mogu

ograditi tim više što ne smetaju normalnoj komunikaciji, frekvenciji kako ljudi tako i u ovom slučaju plovila. Isto tako naglašava da su postupili i prema pravilima Lučke kapetanije te označili njihova plovila koja su ostajala na vodi prema njihovim pravilima. Kapetanija nije imala nikakvih primjedbi na način kako su obilježili njihova plovila.

Odgovarajući na pitanja prvo optuženi Goran Đuroković je iskazao da u konkretnom slučaju je kao direktor imenovao Ivana Majić za voditelja radova. Iako su radove započeli prije dobivanja suglasnosti isti su se obavljali jednako i nakon dobivene suglasnosti, jer kako je već rekao od strane Kapetanije nije bilo nikakvih primjedbi. Po struci je građevinski inženjer i 35 godina je proveo na mjestima od šefa gradilišta, šefa operative, tehničkog direktora i direktora. Investitor imenuje nadzornog inženjera, a u ovom slučaju je to bio Berislav Rastija. Za štetni događaj niti on - optuženi, niti njegovi u firmi nisu znali kada se dogodio, a nitko od njih nije bio prisutan prilikom vršenja očevida.

Investitor je dužan prijaviti gradilište građevinskoj inspekciji.

Glede izvođenja ovakve vrste radova napravi se četverogodišnji okvirni sporazum o sanaciji oštećenja. To znači da se ne može unaprijed planirati što će biti oštećeno da bi se moglo popraviti, nego kada se dogodi oštećenje onda se dobije nalog da se isto sanira. Prilikom odlaska na gradilište sačini se određeni elaborat – troškovnik da bi se moglo pratiti količina i vrijednost radova koji su ugovoreni ranije. Upravo iz ovog razloga ne može postojati plan izvođenja radova. Kontaktirao je i prije i nakon štetnog događaja sa kolegama iz građevinskih firmi koje se kao i Vodogradnja bave hidrotehničkim radovima i nikada nitko nije spomenuo da bi bilo upitno ograđivanje gradilišta u smislu da bi se morao ograditi brod ili drugo plovilo. Obzirom na vrstu radova koja se u vrijeme kritičnog događaja obavljala na Dunavu može reći da je bilo potrebno 6 do 8 ljudi.

Nije mu poznato dali je ovo gradilište bilo prijavljeno inspekciji rada, jer kako je već rekao, on kao direktor nije osobno imao zadatak obavljati tu vrstu poslova, zato su postojale službe, a njegovo je bilo organizirati firmu da radi. Investitor prijavljuje početak radova u slučaju potrebe. Optuženi je pojasnio da termin "gradilište" se koristi u slučaju kada se nešto gradi, a "radilište" je termin kada se vrše određeni popravci ili su to radovi redovitog održavanja kao što je podmazivanje pruge, kada radnici prugu podmažu i odu. Za tu vrstu radova nije potrebna nikakav posebna dozvola ili suglasnost.

Djelatnik koji je obavljao poslove zaštite na radu je imao kontrolu u dijelu za koji je bio zadužen. Osoba koja se bavila zaštitom na radu je bila dužna prijaviti izvođenje radova, u slučaju da se prijaviti treba Lučkoj kapetaniji.

Radove treba prijaviti investitor budući on otvara građevinski dnevnik koji i vodi. Hrvatske vode imaju jednog nadzornog inženjera za te ugovore i to je bio Rastija, Berislav. Dana 7. svibnja 2010. je bio čuvar na radilištu. Optuženi osobno obavijest o štetnom događaju nije dobio, a da li je čuvar i koga obavijestio ne zna. Gospodin Majić, šef gradilišta je njegov moj broj telefona.

Punomoćnik oštećenika predočio je optuženom zahtjev za izdavanje prometne suglasnosti od 7. svibnja 2010. te ga pitao da li je to njegov potpis, a nakon što je optuženi pogledao izjavljuje da to jeste njegov potpis jer je kao direktor potpisivao sve dokumente.

4. Pozvan na kaznenu odgovornost drugo optuženi Trgovačko društvo "Vodogradnja Osijek" d.d. u stečaju po predstavniku Ivani Mandić, odvj. iz Osijeka se na zapisniku kod Županijskog suda u Vukovaru od 13. lipnja 2013. očitovala na način

što je navela kako smatra da nisu ostvarena bitna obilježja kaznenog djela protiv opće sigurnosti iz čl. 271. st. 4. u svezi sa čl. 266. st. 1. i 2. KZ-a. Privezana teglenica se nije nalazila u okviru gradilišta te prema Zakonu o prostornom uređenju drugo okrivljeni nije bio obvezan istu ograditi niti se to, prema objektivnim mogućnostima s obzirom na prirodu stvari i gradilišta može. U konkretnoj situaciji ne dolazi do primjene odredaba Zakona o prostornom uređenju niti do primjene Pravilnika o zaštiti na radu. Privezana teglenica nalazila se usidrena uz obalu u skladu sa propisima i traženjima Lučke kapetanije. Predstavnik nije bio u mogućnosti dati odgovor na pitanje dali je tvrtka "Vodogradnja Osijek" u vrijeme počinjenja kaznenog djela imala suglasnost Lučke kapetanije za izvođenje radova.

Na raspravi od 9. prosinca 2020. drugo optuženi je po predstavniku u obrani naveo da ostaje kod navoda iz podneska predanog Županijskom sudu u Vukovaru 13. lipnja 2013. te dodao da je u međuvremenu nad drugo optuženim otvoren stečajni postupak i da se u odnosu na eventualnu kaznenu odgovornost koja proizlazi iz Zakona o odgovornosti pravnih osoba moraju imati na umu i odredbe Stečajnog zakona kao lex specijalis kojim eksplicite navodi s obzirom da se drugo okrivljenom može izreći samo novčana kazna, ima na umu činjenica da novčana kazna za kazneno ili prekršajno djelo predstavlja tražbinu nižeg isplatnog reda i da se ista prijavljuje tek po posebnom pozivu suda tako da se drugo optuženom u slučaju eventualne odgovornosti može samo utvrditi novčana kazna, ali ne i naložiti da se ista i plati obzirom da odredbe Stečajnog zakona.

5. U dokaznom postupku vijeće je pročitalo i izvršilo uvid u: zapisnik o očevidu PP Vukovar od 7. svibnja 2010. (list 5 do 7, 182-183), smrtni list matičnog ureda Vukovar od 4. svibnja 2010. (list 8), izvadak iz Sudskog registra za TD Vodogradnja Osijek d.d. (list 9 i 10), zapisnik o ispitivanju okrivljenika Gorana Đuroković od 13. svibnja 2013. (list 15 i 16), zapisnik o ispitivanju predstavnika pravne osobe Vodogradnja Osijek d.d. od 13. lipnja 2013. (list 29), zapisnik o ispitivanju svjedoka Josipa Mravunac od 19. prosinca 2013. (list 44, 45), zapisnik o ispitivanju svjedoka Anke Golek od 19. prosinca 2013. (list 46), zapisnik o ispitivanju svjedoka Marka Čirić od 19. prosinca 2013. (list 47, 48), zapisnik o ispitivanju svjedoka Danijela Šimenić od 19. prosinca 2013. (list 49,50), ugovor o radovima održavanja voda naručitelja Hrvatske vode i izvođača Trgovačkog društva Vodogradnja Osijek d.d. (list 66-68), zbirni iskaz vrijednosti ugovorenih radova (list 69), pregled ugovorenih radova i troškova (list 70, 71), prvi dodatak ugovoru o radovima održavanja (list 72, 73), zbirni iskaz vrijednosti ugovorenih radova (list 74-78), građevnu knjigu (list 80-100), građevinski dnevnik TD Vodogranja Osijek d.d. (list 101-143), vodostaj rijeke Dunav za mjesec svibanj 2010., mjesec veljaču 2014. (list 146-147), očitovanje Državnog hidrometeorološkog zavoda od 26. veljače 2014. (list 149), situacijski plan službe kriminalističke policije broj: OKA-36/14 od 11. ožujka 2014. (list 155-157), foto dokumentaciju očevida službe krim policije OKA-36/14 od 11. ožujka 2014. (list 158-162), video snimku djelomične rekonstrukcije Županijskog suda u Vukovaru broj Kio-57/11 od 10. ožujka 2014. (list 163), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za građevinarstvo od 31. ožujka 2014. (list 165-167), prijavu činjenice smrti od 7. svibnja 2010. (list 184, 185), foto dokumentaciju očevida PU vukovarsko-srijemske, odjela kriminalističke policije broj OU-281/10 od 29. travnja 2011. (list 187-190), zapisnik o obavljenom inspekcijskom pregledu vodnog puta, objekata sigurnosti plovidbe, luka i pristaništa Ministarstva mora, prometa i infrastrukture od 10. svibnja 2010. (list 191 i 192), očitovanje Ministarstva okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva uprave za

inspekcijske poslove, odjel inspekcijskog nadzora, područna jedinica Vukovar od 20. prosinca 2010. (list 194), izjavu svjedoka Josipa Mravunac, Anke Golek i Danijela Šimenić sa zapisnika od 9. veljače 2017. (listovi 245-247), izjavu svjedoka Marka Čirić uz majku i zz Anitu Čirić, svjedoka Igora Biglbauer sa zapisnika od 28. ožujka 2017. (listovi 282-284), izjavu svjedoka Stoje Mađarac sa zapisnika od 3. svibnja 2017. (list 286), izjavau oštećenog Kristijana Matin sa zapisnika od 13. srpnja 2017. (list 295-296), nalaz vještaka zaštite na radu i zaštite od požara i eksplozija dip. Ing. Gorana Ivković od 10. studenog 2017. (listovi 328-330), nalaz sudskog vještaka za građevinarstvo mr. sc. Tihomira Štefić od 2. siječnja 2018. (listovi 332-335), pročitan je iskaz vještaka Gorana Ivković sa zapisnika od 21. listopada 2020., pročitan je iskaz vještaka Tihomira Štefić sa zapisnika od 21. listopada 2020.

6. Čitanjem zapisnika o očevidu Policijske postaje Vukovar od 7. svibnja 2010. koji je obavljen u Ulici Jana Bate bb kod Doma tehnike Vukovar na desnoj obali rijeke Dunav na 1337,5 rkm proizlazi da je mjesto događaja izmijenjeno prije dolaska očevidne ekipe jer su ronioci Specijalne policije PU osječko-baranjske izvukli beživotno tijelo muškog djeteta na dubini od 5 metara rijeke Dunav. Mjesto gdje se poduzima radnja očevida nalazi se na plovnom objektu tvrtke "Vodogradnja Osijek", na udaljenosti 10 metara od obale rijeke Dunav na 5 metara dubine te na udaljenosti od pada mjesta djeteta, 50 metara nizvodno od plovnog objekta je mrtvo tijelo muškog djeteta koje je od strane specijalne policije izvučeno iz vode, te polegnuto na leđa na betonsku površinu uz desnu obalu rijeke. Plovni objekt je širine 5 metara, duljine 28 metara na kojem se nalazi drvena građa i oko 3 kubna metra šljunka na sredini plovila rasutog u radijusu od 3 metra i visini od 1 metra.

7. Čitanjem smrtnog lista Matičnog ureda Vukovar od 14. svibnja 2010. utvrđeno je da je u maticu umrlih matičnog područja Vukovar, Borovo Naselje za godinu 2010. pod rednim brojem 25 dana 10. svibnja 2010. upisana činjenica smrti Marina Matin, OIB: 87890958402, rođenog 19. veljače 2000. u Vukovaru od oca Kristijana Matin i majke Romine Matin.

8. Uvidom u izvadak iz sudskog registra za Trgovačko društvo "Vodogradnja Osijek" d.d. utvrđeno je da je isto upisano u Registar Trgovačkog suda u Osijeku kao dioničko društvo, te da je Goran Đuroković, direktor, osoba koja zastupa društvo neograničeno.

Nadalje, čitanjem rješenja Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj 6 St-206/18-82 od 20. svibnja 2020. utvrđeno je da je Nada Gagro, Vinkovci, Glagoljaška 52 imenovana za drugog stečajnog upravitelja umjesto stečajnog upravitelja Joze Perić iz Velike, u stečajnom predmetu stečajnog dužnika "Vodogradnja d.d." u stečaju Osijek, Petofi Sandora 206a, te se nalaže Registru Trgovačkog suda u Osijeku da izvrši promjenu u osobi stečajnog upravitelja za stečajnog dužnika "Vodogradnja Osijek d.d." u stečaju, Osijek, Petofi Sandora 206a.

9. Svjedok Josip Mravunac je na raspravi održanoj 9. veljače 2017. održanoj pred Općinskim sudom u Vukovaru iskazao da ostaje kod iskaza danog na zapisnik kod Županijskog suda u Vukovaru dana 19. prosinca 2013. kada je izjavio da je kapetan unutarnje plovidbe, da je dana 10. svibnja 2010. ujutro otišao na lice mjesta gdje su bili privezani plovni objekti "Vodogradnje Osijek d.d.", o utapanju dječaka 7. svibnja 2010. doznao je neslužbeno, iz novina, 3 dana poslije.

U pogledu izvođenja radova tvrtke Vodogradnja je iskazao da ista nije ishodila suglasnost Agencije za vodne puteve što je bila dužna učiniti prije započinjanja radova, da je tvrtka Vodogradnja prijavila radove sa zakašnjenjem, obavijest o početku radova dobili su 10. svibnja 2010. Ni na vodnom, niti na zemljanom dijelu uz gradilište nije primijetio oznaku koja bi upozoravala građane da se izvode građevinski radovi ili da je zabranjen pristup uslijed radova, da se dijete staro oko 10 godina moglo popeti na teglenicu budući je visina zagaznice 50 do 60 cm od dna do površine vode, a ona predstavlja dio teglenice koja se nalazi u vodi, a dio iste izvan vode ima visinu oko 60 cm. Plovilo na koje se dijete popelo nije bilo usidreno već je bilo privezano za kopno, teglenica sa koje je dijete palo u rijeku se nalazila u zoni građevinskih radova.

Na navedenoj raspravi svjedok je iskazao kako ne zna dali je plovilo trebalo biti označeno i ograđeno sa obale. Dobio je podatak da su radovi izvođeni na dionici 1337 +106 manje 1337 + 451 što je 345 metara, to je podatak koji ima i "Vodogradnja d.d. Osijek" i to iz obavijesti o početku radova.

Odgovarajući na pitanja na ovoj raspravi svjedok je nakon što su mu predočene fotografije na listu 188 spisa i fotografije koje je on osobno načinio nakon tri dana, a odnose se na visinu vodostaja, izjavio da kada se usporedi fotografija na listu 188 slika 2 sa fotografijom koju je on načinio nakon tri dana može reći da je teglenica na istom mjestu, ali je razlika u vodostaju jer je vodostaj veći na slici 2 lista 188 spisa. Dijete od 10 godina se moglo popeti na teglenicu obzirom na vodostaj rijeke i bez fosne.

Ponavlja da je plovilo bilo vezano, ali nije bilo usidreno, a moglo je biti i usidreno na bilo kojoj udaljenosti od obale. Radi se o teglenici koja služi za radove, mogla je biti usidrena na udaljenosti 10 metara od obale, a mogla je biti privezana uz obalu. Nakon što je svjedoku predočena slika 2 sa lista 188 spisa isti izjavljuje da je teglenica od obale na jedno par metara, a na slici koju je on napravio nakon tri dana je vidljivo da je brod vezan uz obalu. Teglenica je normalno i ispravno bila privezana uz obalu.

10. Svjedok Anka Golek je na raspravi do 9. veljače 2017. pred Općinskim sudom u Vukovaru iskazala da ostaje kod svog iskaza danog na zapisnik kod Županijskog suda u Vukovaru 19. prosinca 2013. kada je navela da se sjeća događaja od 7. svibnja 2010. godine kada se utopio dječak Marin Matin u Dunavu, nije bila očevidac događaja, šetala je sa prijateljicom Ulicom Jana Bate tako da su krenuli prema šetnici uz Dunav prema Domu tehnike, prišla joj je nepoznata žena i pitala ima li mobitel da pozove policiju jer se utopilo dijete. Nazvala je policiju sa svog mobitela i ukratko policiji prenijela sam događaj, u to vrijeme je bila udaljena od obale 10 do 15 metara tako da nije vidjela niti šlepove koji su tamo bili svezani. Kasnije, kada je došla policija vidjela je tog drugog dječaka koji je već razgovarao sa policijom. Šetala je poslije ručka, sigurna je da je bio dan, međutim točnog vremena se ne sjeća. Kasnije je prišla šlepu, odnosno vidjela ga je sa obale bez da je silazila dolje, sjeća se da je bila plitka voda između ruba obale i tog šlepa sa kojeg je dijete palo u Dunav.

Na raspravi je dodala da od tog događaja više ne ide na Dunav, a gospođa koja joj je prišla i tražila mobitel je rekla da je vidjela dvoje djece kako se igraju na šlepu i da odjednom više jedno dijete nije vidjela. Ona osobno nije vidjela dali je šlep bio sa nečim povezan, niti se sjeća fosne.

11. Svjedok Danijel Šimenić je na istoj raspravi iskazao da ostaje kod iskaza danog na zapisnik kod Županijskog suda u Vukovaru 19. prosinca 2013. godine kada je izjavio da je zaposlen u "Vodogradnji d.d. Osijek" kao radnik u lađarstvu, tako da je

bio na terenu, odnosno pri izvođenju građevinskih radova rekonstrukcije desnog dijela obale rijeke Dunav kod Vukovara u svibnju 2010. godine.

Radno vrijeme je bilo od 7 ujutro do 15 sati, međutim toga dana su radnici ostali skoro do 16 sati.

Nakon što su otišli kućama on je ostao dežurni budući su se između sebe tako dogovorili, a posao mu je bio čuvanje plovnih objekata, što je značilo da mora biti gore na plovnim objektima i hodati svo vrijeme do ujutro. U slučaju nailaska službenih osoba iz Lučke kapetanije dužan je s njima komunicirati kao i ako naiđe netko od poslovođa.

U vrijeme prije nesretnog događaja bio je ispod palube plovne dizalice Voćinka, gledao je televizor te je reagirao tek nakon što je čuo da netko doziva. Nakon što je izašao gore i vidio pecaroša koji se već popeo na dizalicu, rekao je da se neko dijete utopilo pada obojica idu pogledati. Vidio je dječaka na obali i taj dječak im je objasnio da se njegov prijatelj nije utopio tu pored brodova, nego malo dalje gdje je bila privezana "blatnjača".

Kada se približio blatnjači već je bila došla riječna policija, približavala se svojim čamcem i on se nije niti penjao na blatnjaču.

Svjedoku su prilikom prvog ispitivanja u Županijskom sudu u Vukovaru predočene fotografije pod rednim brojem 1, 2, 3, 4 i 5 te nakon što ih je pregledao je iskazao da se na blatnjači u pravilu nalazi materijal koji se koristi tijekom radnog dana, šljunak na gomili je vidljiv, a ovo pokriveno ceradom u sredini plovila su veće cementa koje se prekrivaju zbog čuvanja od kiše i općenito vlage. Ova daska koja je položena između obale i plovila, koliko se sjeća nije bila na tom mjestu kada je prišao prvi puta plovilu jer nakon radnog vremena bude položena sa drugom daskom gore na blatnjaču upravo radi toga da se nitko ne penje na plovilo. O događaju je izvijestio poslovođu Ivana Majića, a glede mjesta izvođenja radova isti je iskazao da u slučajevima sanacije kosih obala, a što su i ranije radili, nije običaj ograđivati samo mjesto izvođenja radova budući se mjesto pomiče u toku jednog radnog dana i moguće sutradan, ovdje se ne radi o nekakvim iskopinama i mjestima koji bi bili opasni po ljude koji bi tamo hodali, tako da obalu rijeke nisu ograđivali.

Svjedok je napomenuo da je taj dan prvi puta došao na to gradilište i to vodenom stranom, teglenicom tako da nije taj prvi dan vidio dali su na kopno postavljene table upozorenja građanima da je zabranjen pristup zbog izvođenja radova.

Nije siguran dali je blatnjača micana od petka do ponedjeljka budući da je do ponedjeljka ostao tamo dežurati, subota je bio radni dan, a nesretni događaj je bio u petak popodne tako da je moguće da je netko u subotu blatnjaču micao.

Svjedok sa sigurnošću tvrdi da je daska maknuta na kraju radnog vremena u petak, jer se to čini svaki puta na kraju radnog vremena zbog sigurnosti materijala i alata koji se nalazi na blatnjači. Toga dana nije tjerao djecu sa blatnjače jer ih nije ni vidio te dodaje da se daska postavlja zbog kolica kojima se nosi materijal i teret, a ne radi hodanja djelatnika, smatra da je brže ući i izaći sa blatnjače preko kamenja nego hodajući po dasci.

12. Na raspravi održanoj 28. ožujka 2017. pred Općinskim sudom u Vukovaru saslušan je svjedok mlt. Marko Ćirić uz majku i zz Anitu Ćirić te iskazao kako ostaje kod iskaza danog pred Županijskim sudom u Vukovaru 19. prosinca 2013. kada je, također u pratnji majke Anite Ćirić naveo da je toga dana sa prijateljem, sada pokojnim Marinom Matin išao na Dunav time da je Marin prethodno rekao da ide pitati kući tatu za dozvolu, on ga je čekao vani, Marin se vratio i rekao da ga tata pušta pa su krenuli prema Dunavu budući da on, svjedok nije ni namjeravao o tome pitati svoje roditelje.

Često su išli na Dunav, viđao je i drugu djecu kako hodaju uz šetnicu, neki su se i kupali, toga dana Marin i on se nisu kupali, Marin nije ni znao plivati, a što je čuo od prijatelja tek nakon ovog događaja.

Kada su došli do čamca na kojem je bio šljunak Marin se popeo na tu hrpu šljunka, okolo je vidio i druge brodove ili šlepove, sjeća se da je bila neka daska za prijeći, ispod te daske je bila vrlo plitka voda, nisu gazili po vodi već su na taj brodić se popeli hodajući po dasci.

Njih dvojica su se popeli na to plovilo, Marin se popeo na vrh hrpe šljunka, par puta se spuštao hodajući prema dolje, na strani prema vodi i u zadnjem spuštanju potepao se na nešto i pao u Dunav. Svjedok navodi da je u tom trenutku sjedio na sredini tog čamca, možda metar ili dva višlje od daske koja je spajala to plovilo i obalu, licem je bio okrenut prema hrpi šljunka sa koje se Marin spuštao.

Odgovarajući na pitanja mlt. Marko Ćirić je iskazao da su on i Marin do šlepa došli oko 14,00 ili 15,00 sati popodne, dan je bio jasan, bilo je ljeto, prije nego što je Marin pao na šlepu su bili pet ili deset minuta, na šlepu nije bilo djelatnika, a niti ikoga tko je hodao uz Dunav, nitko nije radio na obali pa ih tako nitko nije ni tjerao da se maknu sa šlepa. On se nije spuštao sa šljunka već je samo sjedio na šlepu, nije siguran dali je na tom istom šlepu bilo tereta pokrivenog ceradom koji se vidi na fotografijama koje su tada svjedoku bile predočene.

Na navedenoj raspravi odgovarajući na pitanja branitelja svjedok je iskazao da su on i oštećeni nisu šetali uz šetnicu nego su se odmah spustili do Dunava gdje je bilo to plovilo, ne sjeća se dali je bilo kamenja ili blokova oko plovila, na plovilo su se popeli jel im je to bilo zabavno, nije bilo nikakvih zabrana za prilazak brodu, da je bilo zabrana ona bi ih spriječila da se popnu na brod, smatrali su daje dozvoljeno da se penju jer im nitko nije rekao da se ne penju. Ponavlja da se Marin spuštao na nogama sa vrha šljunka prema dolje, zapeo je na nešto što je bilo kao ručka i pao u vodu na prsa. Bilo im je zanimljivo bacati kamenje sa broda i smatrali su da to smiju raditi.

13. Na istoj raspravi proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Igora Bigbauer koji je iskazao da je bio voditelj službe zaštite od štetnog djelovanja voda u Hrvatskim vodama u Osijeku i radio je na radovima preventivne obrane od poplava i vezano za to sačinjen je i elaborat radova tehničkog održavanja obale u Vukovaru. To je zbog toga jer je trebalo izvršiti sanaciju desne obale rijeke Dunava. Radovi su povjereni licenciranoj tvrtki Vodogradnja d.d. Osijek s kojom Hrvatske vode imaju ugovor o radovima tehničkog održavanja vodnih građevina.

Sanacija se sastojala od popravka kamene nožice, a to je temelj obale. Ona je bila oštećena zbog granatiranja ali i od starosti. Obala utvrde sastojala se u dužini od 6 kilometara i na pojedinim tim dionicama vršila se sanacija. U elaboratu su obuhvaćeni svi radovi koji su se trebali obaviti. U elaboratu nije bila predmet zaštita osiguranja gradilišta jer u ovom elaboratu trebalo je utvrditi troškovnik i sanaciju koju treba odraditi i točnu lokaciju.

Kako se radi o urbanim sredinama smatra da nije bilo potrebno ograđivati jer imaju gradilišta koja sežu od Miholjca do Iloka takve obale utvrde. Izvođač radova je trebao nakon obavljenog rada usidriti plovila izvan plovnog puta te spremiti građevinski materijal. Kako se radi o linijskim dugim objektima oni se ne ograđuju i to kad se radi o održavanju. To je praksa takvog rada. Tako se radi oduvijek u Hrvatskim vodama. Oštećenje se sanira i nakon radnog vremena ne predstavlja opasnost za okolinu.

Po njegovom saznanju plovni objekti sa obale se ne ograđuju niti obilježavaju nego se mora voditi računa o njihovom sidrenju i smještaj izvan plovnog puta.

Vodogradnja radi za Hrvatske vode decenijama i nije bilo nikakvih inspekcijskih primjedbi na njihov rad.

Odgovarajući na pitanja svjedok je iskazao da je on dipl. ing. građevine. U elaboratu koji je predmet ove izrade uvode se kao jednostavni građevinski radovi i nije obuhvaćena zaštita gradilišta jer to nije potrebno bilo, koliko su radovi trajali ne zna.

Tamo gdje se izvode radovi od strane Vodogradnje pristup građanima nije bio dozvoljen. Misli da su građani upozoreni jer postoje neke table da se izvode radovi obrane od poplave.

Na mjestu gdje su radovi završeni građani mogu šetati, nakon radnog vremena građani mogu šetati tim dijelom. Na gradilištu ne može šetati nitko, a na šetnici hodaju građani. Plovilo ne treba biti označeno sa obale jer bi to značilo da svako plovilo znači opasnost jer bi to značilo da bi svaki usidreni objekt trebalo označiti, a on misli da to nije potrebno jer ako je ono usidreno kako treba i izvan plovnog puta nije ga potrebno označavati. Oznake gradilišta treba staviti na neko vidno mjesto, ne zna da li je to na početku ili na srediti.

U građevinarstvu postoje radovi jednostavni održavanja i složeni kao što su izgradnja ili rekonstrukcija. Za radove izgradnje i rekonstrukcije potrebni su građevinski projekti i dozvola, a za održavanje elaborati i građevinske dozvole nisu potrebne. Ovu obalu utvrde i njezinu sanaciju može usporediti sa košnjom npr. kada se trebaju kositi obrambeni nasipi koji mogu biti dužine i do 100 km npr. u Baranji i tada se ništa ne označava nego radove izvode radnici tvrtke koji nakon radnog vremena spremaju alat, a sutra nastavljaju s radovima. Nakon radnog vremena dozvoljen je prolaz fizičkim osobama. Znak za zabranu fizičkim osobama se ne stavlja.

Ne zna da li je plovilo gdje se desio ovaj događaj bilo usidreno.

Za sanaciju kamene nožice potrebni su plovna dizalica, remorker i teglenica. Blokovi se mogu dovesti i od strane obale, to su težine 20 do 30 kg. Kamena nožica se može sanirati po danu 40-50 m.

Popravak i sanacija kamene nožice može se po danu više pomicati jer je moguće da jedan dio ne treba sanaciju i to je taj razlog zašto se može pomicati i više od 40-50 m.

14. Na zapisnik kod Općinskog suda u Vukovaru od 3. svibnja 2017. svjedok Stoja Mađarac je iskazala da je u mjesecu svibnju 2010. šetala uz obalu Dunava i kod Doma tehnike vidjela na brodu da neki dječak trči lijevo – desno, uznemiren, pitala ga je što se dogodilo, odgovorio je da mu je prijatelj pao u vodu, došla je do Doma tehnike gdje su bila tri čovjeka koja su rekla da se nešto dogodilo i da je dijete palo, pomislila je i rekla da ako netko zna plivati treba spasiti dijete, no ti ljudi su joj odgovorili da se oni tako igraju. Vidjela je dvije gospođe koje su sjedile kod Doma tehnike, jedna je imala mobitel, rekla joj je da pozove policiju jer izgleda da se nešto dogodilo, gospođa je policiju i pozvala i policija je odmah došla na lice mjesta. Bila je šokirana događajem, ne sjeća se dali je vidjela nekakvu ogradu, na mjestu gdje je šetala nije vidjela da su se izvodili radovi, nije bilo ništa raskopano, a nije vidjela ni prije taj brod.

15. Na raspravi kod Općinskog suda u Vukovaru od 13. srpnja 2017. kao svjedok – oštećeni saslušan je Kristijan Matin, otac mlt. Marina Matin koji je iskazao da je u svibnju 2010. u kritično vrijeme bio u stanu, a stan je 2 km udaljen od mjesta događaja. Marin Matin, njegov sin došao je iz škole i rekao da bi išao se igrati, on je pripremao ručak, pitao ga je gdje bi se išao igrati, a on je rekao tu u blizini ili do školskog dvorišta. Dozvolio mu je da se ide igrati do školskog dvorišta, a kada ga je to pitao bio

je sam. Marinu je branio odlazak do Dunava jer zna kakva je to rijeka, koja je odnijela mnoge živote. Uvijek mu je govorio da mogu ići samo zajedno do Dunava kao obitelj. Njemu je Marko Ćirić poznat da se družio sa njegovim sinom, a i oni su se družiti sa njegovim roditeljima, nije znao da će Marin toga dana biti sa Markom Ćirićem.

Predstavnik pravne osobe odvjetnica Ivana Mandić je stavio prigovor na iskaz svjedoka s obzirom da svjedok Marko Ćirić u svom iskazu 19. prosinca 2013. na listu 47-48 spisa iznio da je Marin Matin rekao da je pitao oca da li smije otići na Dunav te da mu je otac dao odobrenje. Svoj iskaz Mato Ćirić je ponovio 28. ožujka 2017. na listu 282 u kojem iznosi da ostaje kod svog iskaza koji je dao 19. prosinca 2013.

16. U ovom postupku sud je proveo vještačenja i to po stalnom sudskom vještaku za zaštitu na radu i zaštitu od požara i eksplozija Goranu Ivković, dipl. ing. sig. koji je svoj pisani nalaz dostavio sudu 10. studenog 2017., a u kojem je dao mišljenje da je TD "Vodogradnja d.d. Osijek" izvodilo na privremenom gradilištu građevinske radove saniranja betonske obale, pri čemu je došlo do smrtnog stradavanja mlt. djeteta Marina Matin, koji se počeo na hrpu šljunka koja se nalazila na šlepu te se u jednom trenutku poskliznuo, pao u rijeku i utopio se.

Mjesto izvođenja radova nalazilo se unutar zone izvođenja građevinskih radova.

Radovi tekućeg održavanja obaloutvrde imaju elemente posebno opasnih radova zbog radova koji su se izvodili, postojala je mogućnost utapanja.

Izvođač radova nije osigurao dijelove gradilišta koji su bili potencijalna opasnost za okolno stanovništvo niti je gradilište primjereno zaštitio i ogradio, izvođač radova je propustio poduzeti zaštitne mjere u pravcu sprječavanja pristupa gradilištu nepozvanim osobama.

Vještak se poziva na odredbu čl. 252. Zakona o prostornom uređenju i gradnji (NN 76/07).

Nadalje, navodi da gradilište nije bilo osigurano u skladu s Planom uređenja privremenog gradilišta koje je propisano Pravilnikom o privremenim pokretnim gradilištima (NN 51/08) koji je izvođač radova dužan bio izraditi, niti je područje obaloutvrde gdje su se izvodili radovi tekućeg održavanja ogradio ogradom, zaštitnom trakom, niti su postavljeni znakovi zabrane pristupa nezaposlenima kako je propisano odredbama čl. 3. Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu, a takva postupanja izvođača nalagala je odredba čl. 55. Zakona o zaštiti na radu (NN 59/96, 94/96, 114/03 i 100/04) što je izvođač propustio učiniti.

Na raspravi kod ovoga suda od 21. listopada 2020. proveden je dokaz saslušanjem vještaka, dipl. ing. sig. Gorana Ivković koji je odgovarajući na pitanja iskazao da se ne sjeća dali je u tijeku od 2006. godine, kada je imenovan stalnim sudskim vještakom od strane Županijskog suda u Osijeku imao vještačenje iz područja hidro građevinskih radova. Ne zna dali je bilo potrebno za izvođenje građevinskih radova, odnosno konkretnih radova koje je izvodila Vodogradnja Osijek d.d. ishoditi građevinsku dozvolu. Vještačio je temeljem naloga Općinskog suda u Vukovaru od 19. listopada 2017. te je vještačio na okolnosti koje su tražene u tom nalogu.

Vještačenje je proveo na temelju dokumentacije koja je bila u spisu u vrijeme kada je vještačenje i provodio. Ugovorom između Hrvatskih voda i Vodogradnje Osijek d.d. ugovorena je sanacija betonskog dijela obale kako je naveo u nalazu na stranici dva. Osobno nije bio na rekonstrukciji događaja, ali na temelju dokumentacije u spisu i to policijskog zapisnika i ostale dokumentacije u vezi rekonstrukcije koja se nalazila u spisu zaključio je da je teglenica bila unutar zone izvođenja građevinskih radova. Uvidom u građevinski dnevnik Vodogradnje Osijek d.d. utvrdio je što se nalazilo od

strojeva za rad kao i broj zaposlenika, a što je navedeno na stranici tri njegovog nalaza. Konkretno se radilo o građevinskom listu broj 015 od 7. svibnja 2010. godine kada se i dogodio štetni događaj. Ne može se sjetiti u kojim satima se dogodio štetni događaj, dali u vrijeme radnog vremena ili izvan njega obzirom da je vještačenje proveo 2017. godine. Člankom 55. Zakona o zaštiti na radu propisano je da poslodavci koji obavljaju građevinske ili montažne radove, radove na iskorištavanju šuma ili radova brodogradilištima dužni su prije početka radova na privremenom gradilištu urediti gradilište i osigurati da se radovi obavljaju po u skladu s pravilima o zaštiti na radu. Provedbeni pravilnik koji je u to vrijeme bio na snazi Pravilnik o zaštiti na radu na privremenim ili pokretnim gradilištima iz 2008. godine su utvrđeni minimalni sigurnosni i zdravstveni uvjeti za privremena i pokretna gradilišta.

Zakonom o zaštiti na radu propisane su obveze investitora, a isto također i izvođača radova. U konkretnom slučaju s obzirom da se radi o posebno opasnim poslovima izvođač radova je trebao osam dana prije početka izvođenja radova obavijestiti nadležnu inspekciju o počeku radova, inspekciju zaštite na radu kao i izraditi plan izvođenja radova temeljem dodatka 5 Pravilnika o zaštiti na radu na privremenim ili pokretnim gradilištima odnosno odrediti granicu gradilišta prema okolini tu granicu je trebalo poduzeti zaštitne mjere po pravcu sprječavanja pristupa gradilištu nepozvanim osobama i postaviti, tj. gradilište ograditi ogradom ili nekom zaštitnom trakom i postaviti znakove zabrane za pristupa nezaposlenima i provoditi mjere da nezaposleni nemaju pristup gradilištu, što bi u konkretnom slučaju značilo da bi nakon radnog vremena čuvarska služba ili djelatnik firme osobno bio prisutan te onemogućavao pristup nezaposlenim osobama. U konkretnom slučaju smatra da budući se radi o posebno opasnim radovima zaštitna ograda se morala postaviti uzduž cijele zone radova bez obzira koliko kilometara ona iznosila. Upravo zato se i radi Plan izvođenja radova da bi izvođač radova mogao primijeniti mjere zaštite na radu. U konkretnom slučaju izvođač radova je bio dužan izraditi plan izvođenja radova jer se radilo o posebno opasnim radovima, neovisno o drugim sudionicima gradnje. Posebno opasni poslovi odnose se na radnike koji na istima rade, ali isto tako obvezuju izvođača da označi vanjske granice gradilišta na kojima se takvi poslovi izvode. Sama teglenica koja je bila usidrena nije trebala biti posebno ograđena nego cijelo gradilište na način da bi pristup teglenici bio onemogućen.

Na pitanje prvooptuženog Gorana Đuroković: da li je moguće ograditi plovni objekat i sa strane vode je je netko mogao doći čamcem i popeti se na teglenicu, pa i plivanjem doći do teglenice i popeti se na nju, predsjednik vijeća zabranjuje odgovor obzirom da se ne radi o konkretnom slučaju jer je dijete pristupilo na teglenicu sa obale rijeke Dunav.

Branitelj prvo optuženog izjavio je primjedbe na iskaz vještaka Gorana Ivković te izjavio da vještak u svom dijelu nalaza, mimo pravila struke preuzima ulogu suca i sam opisuje i utvrđuje način nastanka nesretnog slučaja. Većinu onoga što je u svom nalazu vještak zaštite na radu opisao odnosi se na mjere zaštite radnika na radu, a ne neovlaštenih osoba. Vještak netočno konstatira da se radi o radovima saniranja betonske obale. Vještak pogrešno utvrđuje i tumači odredbe članka 252. Zakona o prostornom uređenju i gradnji. Utvrđenje mjesta gdje se nalazila teglenica u suprotnosti je sa utvrđenjem koji je u svom nalazu utvrdio vještak građevinske struke. Naime, vještak građevinske struke je u svom nalazu utvrdio da se teglenica nalazila izvan mjesta građevinskih radova. Vještak pogrešno tumači i odredbe vezane za obvezu prijavljivanja, odnosno izrade planova izvođenja radova budući je to obveza investitora. Vještak bi morao znati da se u konkretnom slučaju radilo o specifičnim poslovima

tekućeg održavanja vodnih tokova, a ne o nekim radovima za koje je potrebno ishodovati građevinsku dozvolu i vršiti prijave nadležnim inspekcijama rada.

17. Nalogom Općinskog suda u Vukovaru od 19. listopada 2017. određeno je provođenje i građevinskog vještačenja i to po vještaku mr. sc. Tihomiru Štefić koji je svoj nalaz dostavio sudu 2. siječnja 2018. u kojem je naveo da prema podatcima iz spisa se teglenica nalazila 40 metara od kraja obaloutvrde na kojoj su vršeni radovi, radovi su izvođeni na obaloutvrdi do pozicije 1337 + 340, a teglenica se nalazila na poziciji 1337 + 300. Bez obzira na ovu činjenicu vještak je mišljenja kako je teglenica dio ovog gradilišta te činjenica kako se njen položaj ne podudara s položajem gdje se radovi izvode ne isključuje obvezu izvođača od osiguravanja sigurnosti prolaznika i sprječavanja nekontroliranog pristupa ljudi na gradilište, odnosno u ovom slučaju na teglenicu. Mišljenja je da se teglenica 7. svibnja 2010. godine nalazila unutar zone izvođenja građevinskih radova.

Mišljenja je da je bilo potrebno ograditi gradilište ili na prikladan način spriječiti pristup ljudi na isto, a u slučaju nemogućnosti ograđivanja cijelog područja gradilišta jer se ono proteže na velikom prostranstvu i ako postoje dijelovi koje nije moguće ograditi pogrebno ih je označiti na drugi način, smatra da je bilo moguće ograditi samo dio gradilišta na kojem se trenutno izvode radovi i gdje se ostavlja materijal i strojevi. Smatra, da je izvođač neograđivanjem i neosiguravanjem gradilišta (i područja obaloutvrde i područja gdje se nalazila teglenica) postupio protivno odredbama Zakona o prostornom uređenju i gradnji.

Na raspravi od 21. listopada 2020. godine proveden je dokaz saslušanjem vještaka Tihomira Štefić koji je iskazao da ostaje u cijelosti kod nalaza i mišljenja koje je dostavio Općinskom sudu u Vukovaru 2. siječnja 2018., a odgovarajući na pitanja je iskazao da u ovom konkretnom slučaju za izvođenje radova nije trebalo ishoditi građevinsku dozvolu. Plan izvođenja radova, kako je rekao prethodni vještak u fazi projektiranja radova izrađuje investitor, a u fazi izvođenja radova izvođač. Plan izvođenja radova je moguće napraviti, on se inače i izrađuje pa i u ovom konkretnom slučaju i od investitora i od izvođača radova. Prijavu izvođenja radova radi investitor, po ugovoru, ovdje su bile Hrvatske vode. Mjesto gdje se teglenica nalazila utvrdio je prema dokumentaciji, odnosno slikama u spisu. Utvrdio je položaj gdje se nalazila teglenica te je utvrdio da se ista nalazila unutar zone izvođenja građevinskih radova. Da bi se spriječilo nedozvoljeno dolaženje na teglenicu, a po sjećanju sa slika iz spisa, na teglenici se nalazila fosna preko koje je bio omogućen pristup na istu. Znači, da bi se spriječio dolazak na teglenicu fosna se trebala maknuti nakon radnog vremena. U konkretnom slučaju radilo se o kilometarskom gradilištu, ali makar dio gradilišta gdje se trenutno izvode radovi se mogao ograditi ili makar označiti.

Prema slikama u spisu zna da se štetni događaj dogodio izvan radnog vremena, odnosno pretpostavlja, a što se tiče čuvara ne zna da li je isti postojao.

18. Svjedok Dražen Španić je na zapisniku od 9. prosinca 2020. iskazao da je u vrijeme kritičnog događaja bio zaposlen u Vodogradnji Osijek na mjestu inžinjera za obračun radova. Sjeća se gradilišta u Vukovaru jer je i osobno tamo dolazio, zna da se sanirao donji dio desne obale Dunava sukladno elaboratu Hrvatskih voda po čijem nalogu su radove i izvodili. Radilo se na dužini od oko 1,5 kilometara, to je tzv. linijsko gradilište, a za ovakvo gradilište ne postoji obaveza da se kompletnom dužinom ogradi u svrhu zaštite nego su table upozorenja bile na početku i na kraju gradilišta. Table upozorenja su se odnosile na zabranjen pristup nezaposlenim osobama, obavezno

nošenje zaštitne opreme. Teglenice koje su sudjelovale u radu su se nakon radnog vremena, a sukladno propisima lučke kapetanije morale smjestiti na određeno mjesto gdje ne bi smetale riječnom prometu na Dunavu, te se tako postupalo i na tom gradilištu. Dok su se radovi izvodili teglenice bi dovozile potreban materijal na mjesto u gradnji i nakon toga, a naročito nakon radnog vremena su se vraćale na to određeno mjesto. Naglašava da je u blizini i Lučka kapetanija Vukovar koja je strogo vršila nadzor dali se poštuju propisi.

Odgovarajući na pitanja svjedok je iskazao da je njegova struka magistar inženjer građevinarstva, u svojoj praksi imao je takva gradilišta na rijeci Dravi, na Dunavu, u Šarengradu i u Iloku. Za ovu vrstu radova – sanacije nije bilo potrebno ishoditi građevinsku dozvolu jer se radovi izvode po elaboratu Hrvatskih voda. Za ovo gradilište je voditelj radova bio Ivan Majić. Direktor firme mora imenovati voditelja radova, budući je direktor odgovorna osoba, a za izvođenje radova je odgovorna osoba voditelj radova. Koliko je njemu poznato usidrena plovila se ne moraju ograđivati. Nikakvim propisom niti ovim elaboratom to nije bilo naloženo. Fosna koja služi za prijelaz radnika sa teglenice na obalu i obrnuto ostaje na teglenici nakon završetka radova, a ona služi za prijenos materijala na samo mjesto gradnje sa teglenice. Fosna ne ostaje između teglenice i obale jer bi mogla poslužiti i za krađu materijala i neovlašteno prilaženje na istu, a kako je već rekao teglenica se vraća na mjesto gdje se moraju usidriti prema propisima Lučke kapetanije. Radnici znaju za tu obavezu, a postoji i čuvarska služba 24 sata.

Na ovom gradilištu je radilo oko desetak radnika. Radi se o jednostavnim građevinskim poslovima sanacije. Nije mu poznato dali se za ovu vrstu radova mora napraviti plan. Njegova dužnost je bila, a što je i radio vršiti obračun građevinskih radova. Kao takav je i naveden u građevinskoj knjizi.

Nije mu poznato, ali pretpostavlja da je postojao plan uređenja gradilišta obzirom da se radi o firmi od preko 50 zaposlenih. Nije mu poznato dali je Vodogradnja ishodila suglasnost od Agencije za vodne puteve jer nije tamo stalno bio.

Ne sjeća se kada se dogodila ova nesreća, pretpostavlja da je bio vikend, zna da je bilo 2010. godine. Koliko je čuo iz tiska bio je peti mjesec. 7.5.2010. nije bio na gradilištu, ne sjeća se tko je toga dana bio čuvar gradilišta.

Nakon što je punomoćnik oštećenika upitao svjedoka dali je to bio Danijel Šimenić, svjedok je odgovorio da jeste, ponavlja da nije bio na gradilištu toga dana, kako je već rekao, te ne zna dali je fosna ostala između teglenice i obale. Nije mu poznato dali je izvođenje ovih radova bilo prijavljeno Lučkoj upravi ili kapetaniji.

Punomoćnik oštećenika izjavio je primjedbu na iskaz svjedoka te naveo kako smatra da svjedok pogoduje prvo i drugo okrivljenima obzirom da je bio njihov zaposlenik, a to pogodovanje vidi u njegovom iskazivanju kako bi trebalo izgledati gradilište, a ne iskazuje što se dogodilo toga dana jer to ne zna. Pogoduje okrivljenicima govoreći da je bilo tabli upozorenja zabrane prilaska gradilištu jer iz zapisnika o očevidu iskaza svjedoka Danijela Šimenića te svih vještaka koji su vještačili u ovom kaznenom postupku proizlazi da nikakvih tabli upozorenja nije bilo. Svjedok iskazuje da je bilo nadzora na gradilištu, ali iz dosadašnjeg tijeka postupka utvrđeno je da je nadzor obavljen tek nakon ovog nesretnog događaja.

19. Temeljem ovako provedenih dokaza vijeće je utvrdilo nespornim da je drugo optuženi "Vodogradnja Osijek d.d." sada u stečaju izvodilo radove na sanaciji betonske obale rijeke Dunav u Vukovaru, desne obale rijeke Dunav u mjesecu svibnju 2010. godine, a po Ugovoru o radovima održavanja voda 1. i 2. reda na certifikacijskom

području 34: međudržavne rijeke Dunava i Dunav na slivnim područjima Baranja, Vuka, Karašica – Vučica i Županijski kanal zaključenom između naručitelja Hrvatske vode i izvođača Vodogradnja Osijek d.d. od 12. travnja 2010. godine.

Radovi su se izvodili sukladno odredbama Zakona o zaštiti na radu i Zakona o prostornom uređenju i gradnji time da obzirom na specifičnost izvođenja sanacijskih radova desne obale rijeke Dunav – djelomična rekonstrukcija dijelova obaloutvrde ograđivanje cijelog područja gradilišta je bilo nemoguće jer se ono proteže na velikom prostranstvu.

Analizirajući iskaze svih predloženih svjedoka nesporno je utvrđeno da je nakon radnog vremena dana 7. svibnja 2010. ostala fosna – daska koja je povezivala obalu rijeke Dunav sa teglenicom na kojoj se nalazio građevinski materijal potreban za sanaciju obale. Glede ovoga vijeće je u cijelosti povjerovalo iskazu svjedoka mlt. Marka Ćilić koji je iskazao kako su on i sada pok. Marin Matin kritičnog dana preko upravo te fosne sa obale rijeke Dunav prešli na teglenicu iako je vodostaj bio vrlo nizak, nakon čega se Marin Matin više puta popeo na hrpu šljunka koja se nalazila na teglenici, silazio s nje u pravcu vode te se u jednom trenutku o nešto sapleo i pao u vodu licem prema istoj.

Ostali svjedoci su opovrgavali postojanje daske, svjedok Šimenić, zaposlen u Vodogradnji Osijek d.d. je sa sigurnošću tvrdio da je daska maknuta nakon radnog vremena, dok ostali nisu niti obraćali pažnju na postojanje fosne, no ostaje upitno dali je gradilište bilo označeno na način da je građanima vidljivo da im je zabranjen pristup i to određenim tablama upozorenja ili na bilo koji drugi način.

Temeljem pisanih nalaza i mišljenja navedenih vještaka kao i njihovim usmenim obrazlaganjem i odgovaranjem na postavljena pitanja na ročištu od 21. listopada 2020. utvrđeno je da se u ovakvim konkretnim situacijama, odnosno radilištima ne može u cijelosti i potpuno isto osigurati bilo kakvim ogradama kojima bi se onemogućio pristup nepozvanim osobama nakon radnog vremena. Nesporno je utvrđeno da je Vodogradnja Osijek d.d. imala sve potrebne dozvole za izvođenje radova, samo je odobrenje Lučke kapetanije, odnosno suglasnost za izvođenje radova zatražila i dobila dva dana nakon početka radova na sanaciji desne obale rijeke Dunav u blizini Vukovara.

Vijeće je djelomično prihvatilo nalaz i mišljenje oba vještaka, odnosno nije prihvatilo nalaz vještaka zaštite na radu u kojem isti tvrdi da je izvođač radova, odnosno drugo opt. Vodogradnja Osijek d.d. nije osigurao dijelove gradilište odnosno nije gradilište primjereno zaštitio i ogradio. Ovo iz razloga što je neživotno i nerealno u potpunosti zaštititi i ograditi gradilište koje se proteže u duljini skoro dva kilometra, gdje se radovi svakodnevno pomoću za 40 do 50 metara, zaštita gradilišta sa strane vode nikada se u praksi nije radila niti, u slučaju kada bi fizički se i mogla učiniti, ometala bi plovni put rijekom Dunav.

Glede postojanja oznaka na zemljanom dijelu gradilišta vijeće je stava da su postojale oznake, između ostalih i oznaka zabranjenog pristupa nezaposlenim osobama.

Iako je mlt. Marko Ćirić iskazao da takvih oznaka nije bilo, sud nije povjerovao ovom dijelu iskaza mlt. svjedoka iz razloga što je to dijete u dobi od 11 godina i što u slučaju i postojanja takvih oznaka djecu ne bi spriječilo u nakani da kad im se ukaže prilika odu na teglenicu iz čiste dječje radoznalosti ne razmišljajući o mogući posljedicama.

20. Analizirajući sve provedene dokaze kako svaki za sebe tako i u međusobnoj povezanosti vijeće nije utvrdilo da drugo opt. Vodogradnja Osijek d.d. je postupila protivno odredbama čl. 252. Zakona o prostornom uređenju i gradnji i Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu, odnosno propustio poduzeti mjere da se privremeno gradilište uredi na način da se gradilište osigura i označi prema okolini radi sprječavanja pristupa neovlaštenih osoba na gradilište uslijed čega privezana teglenica TS-507 uz desnu obalu rijeke Dunav na 1337 + 200 rkm na kojoj se nalazio građevinski materijal i koja se koristila za izvođenje radova dopremom građevinskog materijala nije bila ograđena niti je pristup istoj bio onemogućen znakovima upozorenja i zabranom pristupa pa tako ni prvo opt. Goran Đuroković kao direktor i odgovorna osoba drugo opt. nije iz nehaja pri izvođenju pojedinih radova postupio protivno propisima i općepriznatim pravilima struke i time izazvao opasnost za život ljudi uslijed čega je prouzročena smrt jedne osobe.

Tijekom postupka nije dokazano postojanje kaznenog djela koje se optuženicima stavlja na teret, a posebno nije dokazano koje su to konkretne mjere optuženici, naročito prvo optuženi bili dužni poduzeti, a nisu poduzete kako bi se spriječio nesretan slučaj.

U ovom slučaju prvo optuženi Goran Đuroković kao direktor drugo optuženog Vodogradnje Osijek d.d., izvođača radova, imenovao je Ivana Majić kao odgovornu osobu – voditelja radova, za inženjera gradilišta Dražena Španić, dok je od strane investitora Hrvatskih voda kao nadzorni inženjer bio postavljen Berislav Rastija. Činjenični opis kaznenog djela, odnosno nastanka štetnog događaja temelji se jedino na iskazu mlt. Marka Ćirić koji je u vrijeme događaja imao 10 godina, i koji je odmah nakon događaja u obavijesnom razgovoru rekao da se samo Marin Matin popeo na šlepu dok je on ostao na betonskoj površini odmaknut 15 metara od šlepa, a da bi suprotno tome u iskazu na raspravi održanoj 28. listopada 2017. iskazao da su se on i Marin Matin zajedno popeli na plovilo.

Analizom dokaza vijeće je utvrdilo da je jedini propust koji je počinjen prije početka izvođenja radova bilo to što nije pravodobno ishođena suglasnost agencije za vodne puteve, ali taj propust nije bio ni u kakvoj uzročno – posljedičnoj vezi sa štetnim događajem. Suglasnost je ishodovana naknadno, ali sadržaj i način izvođenja radova, te vezanje – sidrenje plovila (blatnjače, šlepa) nakon radnog vremena bio je identičan i prije i nakon ishodovanja tražene suglasnosti i obavijesti.

Smatra se potrebnim naglasiti da se suglasnost Agencije za vodne puteve i prometna suglasnost Lučke kapetanije traži isključivo iz razloga utvrđivanja ometa li izvođenje radova vodne puteve ili sigurnost plovidbe na vodnim putevima, a što je razvidno kako iz sadržaja te suglasnosti, tako i iz iskaza svjedoka Josipa Mravunac te stoga nema bilo kakve izravne veze sa izvođenjem radova obaloutvrde, odnosno popravljanja oštećene obale pa samim tim ni nastankom štetnog događaja.

Po iskazu mlt. Marka Ćirić nesretni događaj zbio se na način da se malodobno dijete, koje je bilo bez nadzora neke punoljetne osobe popelo na usidrenu blatnjaču izvan mjesta gdje su se obavljali radovi, izvan radnog vremena, ne na samoj obali, te je dijete palo u rijeku.

Građevinski vještak Tihomir Štefić je utvrdio da su se radovi izvodili na području rijeke Dunav od 1337 + 106 do 1337 + 252 i od 1337 + 340 do 1337 do 451, a da se teglenica nalazila na stacionaži 1337 + 300, dakle 40 metara izvan mjesta izvođenja radova. Unatoč tome vještak Štefić navodi da se teglenica nalazila u zoni izvođenja radova što je nelogično jer je nejasno na kojoj bi se to udaljenosti teglenica morala nalaziti privezana da se ne nalazi u zoni izvođenja radova. Ponovno se naglašava da

se u konkretnom slučaju ne radi o nekakvom klasičnom gradilištu u smislu odredaba Zakona o gradnji već se radi o radovima redovnog održavanja vodnog dobra koji se izvode u kontinuitetu sukladno ugovoru o radovima održavanja voda i prema elaboratu održavanja. Ti radovi predstavljaju tehničko održavanje vodnih tokova sukladno odredbi čl. 109. Zakona o plovidbi i lukama unutarnjih voda, koji se obavljaju u kontinuitetu, odnosno za cijelo vrijeme važenja ugovora sklopljenog s Hrvatskim vodama.

Slični radovi redovnog održavanja dugačkih radilišta za čije izvođenje nije propisano niti je potrebno izrađivati posebne elaborate i planove te posebno ograđivati mjesta izvođenja, a obavljaju se tijekom u duljem vremenskom kontinuitetu jesu i radovi podmazivanja pruga i skretnica, košnja trave uz ceste i auto puteve, na nasipima kao i održavanje kanala uz puteve te košnja trave ispod dalekovoda.

Ovdje se ne može primijeniti odredba čl. 252. st. 2. Zakona o prostornom uređenju i gradnji jer se pravilnim tumačenjem citirane odredbe može zaključiti da nije postojala obveza posebnog ograđivanja ograde u isprekidanoj dužini od oko 1500 metara što potvrđuju i građevinski vještaci.

Citiranom odredbom Zakona o prostornom uređenju i gradnji je propisano da se mora ograđivati gradilište, a ne zona izvođenja radova. U ovom konkretnom slučaju je bitno naglasiti da se radovi nisu izvodili na šetnici koja je predviđena i namijenjena komunikaciji prolaznika i hodanju ljudi te izvođač radova nije niti smio ograđivati šetnicu. Sama šetnica nije ni gradilište ni zona izvođenja radova, odvojena je od mjesta izvođenja radova kosom kamenom nižicom koja nije predviđena i neprikladna je za hodanje jer se sastoji od grubo lomljenog kamena nabačenog u samu vodu dok i sama voda predstavlja prepreku za pristup plovilu budući razdvaja i onemogućava pristup plovilu sa obale. Potrebno je naglasiti i ponoviti da sukladno citiranoj zakonskoj odredbi ne postoji obveza posebnog ograđivanja mjesta izvođenja radova budući se radi o dugačkom, tzv. linijskom radilištu, a posebno ne postoji obveza izvođača radova da nakon radnog vremena pravilno i izvan gradilišta parkirane, u ovom slučaju usidrene radne strojeve, vozila, plovila posebno ograđuje. Vještaci su suglasni da nije bilo obvezno ograditi tzv. "gradilište" već je isto bilo dovoljno označiti, a što je u konkretnom slučaju i učinjeno. Naime, obavljenim očevidom 7. svibnja 2010. nije niti utvrđivano postoje ili ploče koje označavaju početak i kraj radilišta.

U konkretnom slučaju vijeće je mišljenja kako je bitno za naglasiti da je u rješenju Lučke kapetanije Vukovar od 13. svibnja 2010., kojim je odobreno Vodogradnji Osijek d.d. izvođenje radova na uređenju i dovođenju u funkcionalno stanje desne obale Dunava u Vukovaru, navedeno čega se izvoditelj radova treba pridržavati prilikom izvođenja radova, posebno vezano za plovne objekte koji će biti angažirani, no nigdje nije navedena obveza da se isti nakon završetka radnog vremena moraju posebno ograđivati.

Iz dopisa Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, Uprave za sigurnost plovidbe, zaštitu mora i unutarnjih voda kao i iz iskaza svjedoka Josipa Mravunac, inženjera prometa i kapetana unutarnje plovidbe vidljivo je da je plovni objekt – teglenica na koju se popeo i sa koje je u vodu pao mlt. Marin Matin, bila ispravna, pravilno izvezana i pod nadzorom ravna blatnjača TS-507 koja je prijavljena Lučkoj kapetaniji bila je pravilno usidrena, tehnički ispravna, imala je svjedodžbu, opremu i oznake te bila pod nadzorom posade tegljača Branimir, plovne dizalice Vočinka i teglenice TO-1701.

Po iskazu mlt. Marka Ćilić fosna koja je povezivala plovilo i obalu je bila u vrijeme i na mjestu štetnog događaja jer su upravo preko te fosne Marin Matin i Marko Ćilić i prešli sa obale na plovilo

Nadalje, građevinski vještak je na raspravi od 21. listopada 2020. iskazao: "da bi se spriječilo nedozvoljeno dolaženje na teglenicu, na teglenici se nalazila fosna preko koje je bio omogućen pristup na istu". Znači da bi se spriječio dolazak na teglenicu fosna se trebala maknuti nakon radnog vremena.

U slučaju da se između teglenice i obale stvarno nalazila fosna koju su nakon radnog vremena radnici zaboravili maknuti to zasigurno nije propust, odnosno odgovornost prvo optuženog Gorana Đuroković, jer on kao direktor drugo optuženog nakon završetka radnog vremena ne obilazi niti radilišta, niti gradilišta u svrhu provjeravanja dali su radnici pravilno pospremili materijal, strojeve ili alat, odnosno da kontrolira jesu li radnici izvršili svoje obveze.

Vijeće je stava da čak i da se nisu izvodili radovi, a teglenica se nalazila pravilno usidrena na privezištu djeca bi se na istu popela jer njima nije bilo zanimljivo gradilište već sama teglenica na koju se iz čiste dječje radoznalosti žele popeti. Djeci ništa ne znače oznake o izvođenju radova te eventualni znakovi zabrane pristupa ako ne poštuju ni zabranu svog roditelja.

Vijeće je stava da je odgovornost za nastanak ovog štetnog događaja sa zaista strašnom posljedicom propust roditelja u nadzoru djeteta koje je bez njihovog nadzora ili nadzora neke druge odrasle osobe jer se dijete sa drugim djetetom igralo na obali opasne rijeke i to čak dva kilometra od mjesta stanovanja.

21. Temeljem članka 158. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku/11 oštećenik se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuje na parnicu

22. Na temelju članka 149. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku/11 troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava.

23. Slijedom navedenog vijeće je donijelo odluku kao u izreci presude.

Vinkovci, 9. prosinca 2020.

Predsjednik vijeća
Mirna Kraljević, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi ovome sudu u tri primjerka. O njoj odlučuje nadležan Županijski sud.

Poslovni broj: 8 K-12/2019-14

Dostavna naredba:

1. ODO u Vukovar na broj: K-DO-340/2010
2. I.opt., Goran Đuroković, Osijek, Andrije Hebranga 52
3. Branitelj, odvj. Radojica Vučković, Osijek, Kapucinska 23/1
4. II.opt. Vodogradnja d.d. Osijek u stečaju, po stečajnoj upraviteljici, odvj. Nada Gagro, Vinkovci, Glagoljaška 52
5. Punomoćnik oštećenog, Zoran Šarić, Osijek, D. Neumana 2

Za točnost otpravka ovlašteni službenik
Verica Perić

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VINKOVCIMA
VINKOVCI